

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА**  
**ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ**  
**ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ**  
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА**

**Са главног претреса од 23.01.2006. године**

**Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.**

**Констатује се да су на главни претрес приступили:**

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **пуномоћници оштећених Драгољуб Годоровић и Наташа Кандић,**

сад ћемо да видимо јесу ли нам ту сви оптужени,

- **оптужени Медић Слободан, ту добро, са браниоцем Перковић Мирославом,**
- **оптужени Петрашевић Пера са браниоцем адвокатом Левајац Зораном,**
- **оптужени Медић Александар са браниоцем адвокатом Фајфрић Жељком,**
- **оптужени Вуков Александар са браниоцем адвокатом Левајац Зораном и**
- **оптужени Медић Бранислав са браниоцем адвокатом Јеврић Зораном, добро. Значи имо све услове да држимо данашњи главни претрес.**

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се главни претрес одржи.**

## **НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:** За данас смо се договорили да саслушамо још оптуженог кога нисмо стигли на претходном главном претресу Медић Бранислава, јел тако, он је рекао да ће изнети одбрану на данашњем претресу, међутим пре него што кренемо са одбраном ја бих само да Вас упознам са неким стварима које су у међувремену дошле до суда а можда нисте стигли Ви да добијете поднеске, па овако што се тиче, ја сам тражила од Жупанијског суда у Загребу да нам достави предмет који је тамо пресуђен у вези оптуженог Давидовића и они су рекли да ће нам то доставити претпостављам да ће на ЦД-у, у електронској форми, па ћете Ви сви добити наравно то, то је прво.

Затим од Суда у Хагу ми смо добили обавештење у вези сведока који се тамо налазе, ја ћу Вам то прочитати с тим што ћу Вам после фотокопирати па ћу Вам свима уручити, поднесак каже овако: «Поштовани судијо част ми је позвати се на Ваше писмо од 29.11.2005.године у коме сте се распитивали да ли би Међународни кривични суд могао да обезбеди присуство два сведока у Београду, поменути

сведоци позвани су да сведоче пред судом за ратне злочине у складу са оптужницом број Ктрз.бр.3/05 од 07.10.2005.године, против оптуженог Слободана Медића и других, по пријему Вашег писма одржан је састанак 06.12.2005.године, са представницима Окружног суда у Београду укључујући истражног судију у том случају и представницима МКСЈ, то јесте Службе за жртве и сведоке и представнике Канцеларије тужиоца, током тог састанка разговарано је о могућностима начина да се имплементира одлука суда за ратне злочине да се саслуша сведок ГС и сведок ДК, који се налазе ван Србије и Црне Горе. Том приликом договорено је да би требало консултовати сведоке како би се добио њихов пристанак, да се физички појаве у Београд ради сведочења пред судом за ратне злочине. Сведоци су изјавили Служби за заштиту одељења за жртве и сведоке да не желе из безбедносних разлога да се физички појаве у Београду како би сведочили. Ипак они су вољни да сведоче путем видео линка између Међународног кривичног суда и Окружног суда у Београду уз мере заштите какве им је омогућио и Међународни суд. Као што је такође договорено на поменутом састанку верујем да сте до сада примили од Канцеларије тужилаштва тражене информације у вези са: 1. мерама заштите које су омогућене сведоцима приликом сведочења пред Међународним судом и 2. накнадним изменама тих заштитних мера ако их има, које су одобриле судије Међународног суда. Имајући у виду горе наведено Међународни суд је спреман да помогне око постављања видео линка између Међународног суда и Београда, како би ови сведоци могли да сведоче пред судом за ратне злочине Окружног суда у Београду, такође бих Вам био захвалан ако би сте могли директно да контактирате са господином Ричардом Хартином, шефа одељења за заштиту на тај и тај број телефона, ради потребне практичне организације, са поштовањем.

Значи, то је овај поднесак из Хага који је дошао и који сам ја желела да Вас упознам, следеће.

Што се тиче оштећених, овде имамо допис Фонда за хуманитарно право. У овом допису предложени су да у својству сведока прво буде саслушан у вези са поднеском који сам упутила од дана 04.01.2006.године, предлажем да уместо Ремзе Ибрахимовић, сведочи њен син Семир, који је први препознао оца Смајила, на видео траци а потом он јавио мајци. Ту је предлог значи да он буде саслушан, овај поднесак такође са списком ових оштећених који треба да буду саслушани у својству сведока, ја ћу Вам такође доставити за време паузе. Ја сам овај поднесак доставила тужиоцу, он је упознат са тим и мене је обавестио да је сагласан такође да ови оштећени буду позвани на главни претрес.

Набавили смо топографску карту, она је у размери 1:25000, ради свих оних питања које смо у току поступка, о којима смо говорили, да нам је потребна карта да се набави. Значи то је обављено.

Што се тиче лекарског извештаја, ја сам добила обавештење од болнице да су сви оптужени добро и да су у могућности да приступе на данашњи главни претрес и евентуално изнесу своју одбрану или поступају како је потребно.

Даље, хоћу да Вас обавестим да смо добили одговоре од стране Војних одсека пре свега, све је ово дошло у задњих два три дана, због тога није било

времена да Вам ја то достављам, па Вас сад обавештавам, а сад ћете свакако сви добити исто овако писмено.

Војни одсек Сремска МИТровица обавештава нас о следећем: Петрашевић Перо, па сад његови подаци лични, са пребивалиштем, уведен је у војну евиденцију Војног одељења Сремске Митровице, Општина Шид, дана 03.05.2001.године, на основу држављанства СРЈ и Републике Србије и војне књижице био избегло лице, војни рок служио је у Војној пошти 5491 Битољ, од тада до тада, у роду пешадије, стрелац, нема података о учешћу на војним вежбама и учешћу у рату, обзиром да је уведен у војну евиденцију 03.05.2001.године, као избегло лице које је стекло држављанство.

Медић Александар рођен, па подаци његови са местом пребивалишта, не води се у Војној евиденцији овог органа па Вам не можемо доставити тражене податке.

Медић Бранислав, рођен, са подацима, не води се у Војној евиденцији овог органа, па Вам не можемо доставити тражене податке, значи ми смо тражили од војног одсека који су нам оптужени навели да се воде, у којим војним одсечима, податке да ли се заиста воде, у ком периоду, и да ли имају нешто о томе да нам доставе, комплетну њихову евиденцију, документацију, међутим добили смо ове одговоре.

Што се тиче Војног одсека Нови Сад, поступајући по Вашем акту под горњим бројем којим тражите фотокопију војног катрона са подацима за Медић Слободана рођеног, извештавамо Вас да се именовани не налази у Војној евиденцији Војног одсека Нови Сад.

То смо добили до сада, значи за ове оптужене.

Ја мислим да би то било све ово што сам хтела да Вам сопштим, пре него што крене, извештај из Војног одсека па лекарски извештаји и ово све ће Вама бити достављено.

Видим овде још да имам из Бачке Паланке Војни одсек, у вези Вашег акта извештавамо Вас да именовано лице Вуков Александар се не води у Војној евиденцији овог Војног одељења. Одељење Бачка Паланка не располаже са војном евиденционом документацијом именованог лица, те нисмо у могућности да Вам доставимо тражене податке. У вези Вашег акта извештавамо Вас да одељење Бачка Паланка не располаже подацима које сте тражили, тражене податке путем захтева можете добити од Скупштине Општина Бачка Паланка, служба за заштиту ратних и мирнодобских војних инвалида, адреса службе је та и та. Значи то је овај део што се тиче извештаја војних, и оно што смо ми добили.

Да ли имате нешто евентуално да кажете на ово све до сада што сам Вам прочитала, на ове предлоге, изволите, тужиоче, пуномоћници, да ли има неко евентуално нешто да се изјасни.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Током доказног поступка и предлога онда ћемо се изјашњавати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту Ви то будете желели, добро. Значи као што смо рекли за данас смо се договорили да саслушамо саопштуженог Медић Бранислава, ја ћу га замолити да приступи. Станите овде господине Медићу.

## НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу само још један пут да упозорим све оптужене да, већ сам то рекла, наравно да прате ток главног претреса, да слушају све што се дешава обзиром да имају права да постављају питања, да евентуално предлажу неке доказе, да дају примедбе, и слично, према томе то је нешто што сам већ рекла још прошли пут али мислим да није лоше да Вам поновим још један пут. То ћемо мало касније, само моменат да завршимо.

Само да Вас прво питам како се Ви осећате, да ли сте добро, да ли можете да изнесете данас одбрану, јесте остали при ономе што сте нам рекли прошли пут да ћете изнети одбрану.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да осећам се добро и остајем при том да дам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него што узмемо овај исказ овог оптуженог, ја ћу замолити пошто не препознајем и питати ако има неко од породица оштећених, оштећених лица који су предложени да буду саслушани а то су ова лица која су наведена и у оптужници и овде у списку ја ћу замолити да се удаље ради евентуално овај, они не могу бити присутни по нашем Законнику о кривичном поступу за време саслушања оптужених, него од оног момента кад они буду саслушани. Да ли има неко од оштећених? Нема, у реду.

Такође и ако има неко од сведока који су предложени у оптужници, то се на све односи, ако има неко морало би да се удаљи, заиста јер не можете да сведочите, ако будете присутни не можете да сведочите, према томе да се сви удаље.

Пошто је прошли пут прочитана оптужница, Ви сте је чули, јел тако, да ли сте разумели оптужницу и да ли сте схватили шта Вам се оптужницом ставља на терет?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па схватио сам оптужницу и схватио сам шта ми се ставља на терет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, пре него што кренемо ја ћу Вас поучити да имате одређено право у кривичном поступку а пре свега да се изјасните поводом оптужнице, значи у смислу да ли признајете да сте извршили ово кривично дело и Вашу кривичну одговорност, такође да у својој одбрани изнесете све што сматрате да требате да кажете у смислу да одговарате на постављена питања, уколико сматрате да на нека питања не желите да одговорите и то је Ваше право у кривичном поступку, значи да изнесете одбрану онако како сматрате да је за Вас

најбоље, с тим што Ви нисте били у могућности да слушате одбрану претходних оптужених али ја ћу Вам кад Ви завршите у одређеним деловима рећи да ако постоје одређене разлике, и упознаћу Вас са одбраном да би се евентуално могли изјаснити и на њихове одбране.

Што се тиче прво да се изјасните да ли се осећате кривим за ово кривично дело и у вези Ваше кривичне одговорности, па да онда наставимо даље?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не осећам се кривим за ово кривично дело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо. Пошто сте се Ви до сада бранили ћутањем и пред органима МУП-а и у истражном поступку, сада први пут сте рекли да желите да изнесете одбрану, ја ћу Вас замолити да кренете, што кажу неким редоследом, од почетка, од момента када Ви долазите у јединицу, о самој јединици, каква је то јединица, зашта је служила, значи комплетно терена на који сте Ви ишли, са киме сте ишли, ко је био ту, па ћу Вас ја наравно усмеравати у току поступка.

### **ОДБРАНА ОПТУЖЕНОГ МЕДИЋ БРАНИСЛАВА**

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја се извињавам што Вас прекидам, будући да је јавно суђење имамо одређене сигнале из публике да се апсолутно не чује ништа па ако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чујете мене како ја говорим јел?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Готово ништа се не чује, јавно је суђење па Вас молим да техника

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Одрадио свој део посла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја не знам, јел чујете мене, е сада ја ћу Вас замолити пошто смо имали прошли пут исти такав проблем са једним од оптужених који је доста тихо говорио па су после изјавили да га нису чули, па ми је због тога били неких техничких проблема, али није битно. Ја ћу Вас замолити да говорите што гласније, зато што је публика, суђење је јавно, значи свако може да чује шта се дешава и шта Ви изјављујете, па ћу Вас замолити да говорите гласније, ето само толико. Изволите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ступио сам у ту јединицу у децембру 1993.године, као механичар за одржавање возила у тој јединици, та јединица је била за обезбеђивање нафтних поља Републике Српске Крајине, сад не знам шта још даље да Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је била лоцирана?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте Ви дошли до сазнања о тој јединици, је ли Вас неко позвао, јесте ли сами дошли, на који начин долазите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па пре тога сам радио у селу Винковачким Бановцима у задруги, па је била плата мало лошија и питао сам да ли могу да се запослим у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па питао сам Боцу, рекао је кад год оћеш дођи, и мајстор нам треба и тако да сам прешао да радим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете Боцу, Ви мислите на Медић Слободана, јел тако?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, да,  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би само. пошто по надимцима говорите па да само знамо.  
Јесте Ви њега познавали од раније?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Од рођења.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте, мало ми реците, у којим сте, у каквим односима сте били?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па, добрим односима, одрасли смо заједно, живели заједно до тог дана када смо напустили Ђелетовце и после смо се виђали али не тако често.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви дођете тамо и то кажете њему да би желели да уђете у јединицу?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он Вам каже?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Може, дођи сутра, тамо у зграду ди је било. Јави се, мислим да је Вученовић Бранислав радио тај посао, јави се њему, он ће ти дати.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Уговор да потпишеш.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас гласније, чујем из публике да не чују, а ја би молила ако може некако мало да се појача тон, на било који начин, пошто ништа се не чује, колико видим реакције па молим Вас да видите ако је могуће нешто урадит с тим, а Ви мало само да се ближе, дођете до микрофона или да га мало усмерите, не знам ни сама на који начин би то могли да решимо.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Сутрадан сам дошо у Ђелетовце и горе у тој згради где је била, шта ја знам команда и не знам ни ја, јавио сам се Браниславу Вученовићу, који ми је дао папире неке које сам прочитао да потпишем, да ступам у стални радни однос, на месту механичара.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми, то кад сте дошли и потписали те папире, шта сте потписали?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па уговор за рад, не могу Вам тачно рећи баш шта је било, ал.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте оставили тамо радну књижицу?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имали сте радну књижицу?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте, коме сте дали.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Вученовић Браниславу.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему сте дали?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и потписали сте тај уговор?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сутрадан ступате на посао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и како, шта радите тамо?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па кад сма почео није било радионице, него сам поправљао тако у дворишту и некад нисам ни долазио ако није било потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте поправљали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која су то била возила?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па већином фолсфагенови комбии, ивекови камиончићи и тако. Једно војно возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи, тада кад Ви приступате, да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не бих Вам тачно знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми ко је био да кажем главни за то, за тај део рада где сте Ви приступили.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па набавку је вршио Браца смо га звали а Вујадиновић Миливоје се зове, он је био одговоран за набавку, шта ми је требало алата, делова и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је у то време радио Медић Слободан?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је био командант обезбеђења у Ђелетовцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког познавали још од људи који су у обезбеђењу били, кад сте ступили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па познавао сам ове наше који су били из села и ту из околних села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неку одећу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Добио сам један шарени комбинезон и један црни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили неко оружје?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па калашњиков пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па тад сам добио само то а после извесног времена сам добио и пиштољ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте стално имали ту исту пушку, исти пиштољ или Вам се то евентуално мењало, да ли су Вам давали ново оружје или?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не стално сам имао то исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте на почетку примили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте написали, потписали неки реверс или нешто тако када сте примили оружје?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то Вам не могу рећи, не, не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова два одела која сте рекли да сте добили, то су униформе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако. Рекли сте једна је црна, а друга?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Друга је шарена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шарена. И то сте носили стално?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па имао сам и комбинезоне ове радне а већином сам носио кад сам на послу радни комбинезон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је опредељивало коју ћете униформу од те две обући?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа није било неко правило, црне се носе тад и тад а ова се носи тад и тад, или?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да није, не могу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесте ли имали нешто на глави, јесте ли добили нешто за главу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Добили смо ове капе, беретке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Беретке, какве?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Једну црну мислим и једну црвену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Рекли сте да је Медић у то време био командант обезбеђења, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та да кажем јединица којом је он командовао у том моменту када Ви приступате имала неко име?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да је «Шкорпиони» одред Боца, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам Вас разумела, и једно и друго или једно или друго?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам тачно да ли су били Шкорпиони тада или је био одред Боца, не могу Вам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неку ознаку на капи или униформи, или нешто што би опредељивало ту јединицу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па из почетка смо на капама имали тробојку српску а од остали не, тек смо после имали Шкорпиони.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад после?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете одредити оријентационо после неког бржег... или после годину дана, или?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: После пола године је било тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или у вези са неким догађајем или било шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не, не знам, не могу Вам то рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате када сте добили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па... то године или годину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта сте то када сте добили, шта сте онда добили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па добили смо као неке, грб Шкорпион и шта ја знам који се качио на униформу на левом рамену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Лево руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јел се још негде качио?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Колко ја знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На капама?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На береткама?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На береткама, није било ништа. Добро, и шта бива са том јединицом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не разумем Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђујете та нафтна поља, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта кад долази до ратних дејстава, шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта се дешава, код нас на пример тад није било неких ратних дејстава, што је било прошло је и обезбеђивали смо те нафтне бушотине и ја мислим један део границе са Хрватском.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. После тога јер постајете она ратна јединица или не, јел се укључујете у неке?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ишли смо на два-три терена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, причајте мало о томе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја то не знам, Ви ми причајте, где сте ишли, кад сте ишли, који терен.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мој први је био у Кладушу горе, у Цазинску Крајину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велика Кладуша.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не, мислим да је 1994.године, ал кад не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како долази до тога да тамо одлазите, испричајте мало?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па пошто сам мајстор, био је сазван састанак командира јединица и шта ја знам, заменика ње и позван сам и ја као мајстор да средим возила која ће да иду на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми само пре тога, сад сте споменули командире јединица, из чега се састојала та јединица, јел имала неке своје делове, да кажемо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па имала је, ја мислим две чете и радни вод и извиђаче, кухињу у механичара нас пар је било и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то. Да ли знате ко су били командири тих јединица?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да је једне био Чоке а друге Драган.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива тај Драган?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Драган Медич.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како се тај Чоке зове и презива?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, не бих Вам мого, мислим да је Опачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су они имали своје заменике?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно знате њихова имена?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Знам да је Драгану био овај Ракић Зоран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ове друге чете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Чокету.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел може бити то Опачић Ђуро, тај Чоке?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да јесте, Ђуро Опачић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имао он заменика?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Имао јесте, а

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пера, Дмитровић Пера.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта је са тим извиђачким водом, јер он има неког командира?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја кад сам стиго био је Црногорац командир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: А после мислим да је Вук преузео то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Вук?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Вуков Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел он остаје на тој функцији све време?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви били до краја, до краја активности Шкорпиона до момента предаје оружја?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи у том делу до краја, шта сте ми рекли, да остаје Вуков Александар?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па остаје, док није настрадао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте био је још неки радни вод и кухиња и набавка?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту било неких лица који су били надлежни за тај део?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно јесте ал не могу Вам рећи ко је, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант свих њих био је Медић Слободан, тако сте рекли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел постојала нека команда?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Како мислите не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па поред команданта и нека команда која би сачињавала нека лица која су евентуално доносила одлуке о одређеним стварима или Вам саопштавали одлуке или преузимали одређене акције и случно.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу Вам одговорити на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је командовао у јединици Шкорпиони?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Боца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Искључиво он или је могао још неко да командује?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па док је он био тамо он је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи док је био тамо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па, ако је ту значи да командује он ако није ту овласти неког другога или се знало ко му је заменик, мења га он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се дешавало да он некад није ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па дешавало се кад идемо на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад идете на терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад идете на терет онда остане у Ђелетовцима део јединице?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе причате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда он неког постави у Ђелетовце.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сад Вас ја питам, кад сте на терену.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он стално био са Вама, са војском, јел кажете негде одлази, па кад није ту, где то одлази.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па на пример, кад смо били на Трнову, одлазио је горе на Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На неке састанке, где?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда уместо њега ко командује?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ко је највиши по чину остао тај командује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ко је, ја Вас питам ко је тај?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у том моменту је био Вук тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он, јел Вук некад издавао неке наредбе, да ли Ви знате.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Вук је већином био на линији, тако да не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, ако је Вук на линији, ако је Медић отишао на састанак, ко онда командује војском.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Вук је био на линији, командује војском а ово што је остало то је било у припреми и шта ја знам, имали су своје командире који су вероватно знали шта да раде у неким случајевима и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Почели сте нам причати о овом терену у Великој Кладуши, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате кад је то било.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па 1994. мислим да је било година кад не могу Вам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је први терен на који Ви идете.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава реците ми, ко све иде на терен.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ишла је једна чета а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко људи од прилике?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам, стотинак, можда нешто мало више, тако око сто људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте се пребацили до тамо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па камионима, аутобусима и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то саопштио да идете уопште?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па командант сазове чете и каже да је добио наредбу да се иде на терен тај и тај за толко и толко дана, после сазове командире у свој штаб тамо ди је било и која ће јединица да иде, која остаје и мене обавести да средим возила да тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је некада рекао од кога је он добио те наредбе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим од команде војске из Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске Крајине.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате случајно од кога директно?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не бих Вам то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он ишао на неке састанке негде?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И то Вам не бих знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи рекао Вам је да се припремите за терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је рекао шта је циљ одласка на терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да се испомогне српски народ у Босни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам на који начин, војне помоћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, одлазите на терен, шта треба да радите на терену, то Вас питам?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да бранимо територије и људске животе тамо и шта ја знам, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и Ви се спремите.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И причајте мало, да Вас не питам ја толико, причајте Ви мало, ја Вам не могу помоћ ал ја стално Вас питам нешто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ми одлазимо на Кладушу ту, неко село код Кладуше, не знам ни ја како се зове, стационирамо се у некој школи, ту је било за спавање и за смештај и тако, други дан су нам донели неку цистерну за воду, пио сам те воде и отровао сам се, то вече сам одвезен у болницу, сад колко сам био у болници не знам, дан два, после тога сам враћен назад ја и још тројица-четворица који су пили ту воду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте били одвежени, у коју болницу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У Великој Кладуши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после се враћате поново ту у Велику Кладушу на терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не враћамо се у то где смо били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То да то?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Командант каже: «Ти и још двојица тројица који сте у критичном стању да се врате назад за Ђелетовце».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Враћамо се за Ђелетовце, одлазимо у болницу у Вуковар на прегледе, претраге, овамо тако и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли неко од јединица остаје ту на терену?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Остаје, већи део је ту, кажем Вам нас не могу сад,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само пар?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја и још тројица ил четворица вратили смо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико они остају дуго на терену?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим петнаестак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Враћају се назад у Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви заједно?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после дешава у Ђелетовцима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у Ђелетовцима све нормалне радне активности које су биле пре тога и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обављате Ваше нормалне послове.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да нормалне послове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте примали плату неку тамо јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли потписивали нешто кад сте добијали плату месечно, кад Вас позову да узмете плату?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па плата је била редовна, сваког месеца и одлазили смо исто горе ту код тог Вученовића, мислим ја узимао сам плату са себе и за своја два-три радника који су били мајстори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика Вам је била плата?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам тачно рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате од прилике колика Вам је била?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па 200-250 марака у противредности у динарима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем плате, да ли сте још нешто евентуално добијали, гориво или тако нешто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па гориво смо добијали за своје потребе, неку количину која нам треба за ауто и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била одређена количина или сте могли да узмете колико сте хтели?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нешто одређено да имамо за пут од куће до посла и тако, у неким ситуацијама као затреба добијамо нешто мало више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми тада када одлазите на овај терен у Велику Кладушу, да ли је Ваш командант имао неко обезбеђење?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не разумем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао неке људе који су стално били поред њега, знате шта значи обезбеђење лица?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте имао је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да је Александар Медић, Момић Милорад и Пера Петрашевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њих тројица?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то обезбеђење остаје и после са њим, кад се враћате у Ђелетовце?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли остаје и касније кад се иде на неки друг даљи терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се евентуално мења неко од чланова обезбеђења?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мењало се, ја мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је био евентуално још?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па био је ту Манојловић Срђан, он је понекад ишо и не знам не могу Вам још, дал је још неко ишо с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се повећавао број људи у обезбеђењу у некој фази, овде сте рекли тројица су стални, да ли је још неко био?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некад били у обезбеђење његово?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро и сад завршите, сад сте у Ђелетовцима и шта се даље дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел идете на неки други терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Идемо да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад идете, причајте мало?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим пред крај јуна да смо ишли за, горе код Сарајева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то горе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па код Сарајева у Босну на испомоћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неки део неки назив, тог дела где сте ишли.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ми смо дошли, знам да је Трново, а из почетка нисмо знали на који део идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како долази до тог обавештења да се иде даље, ко Вам сопштава, шта Вам каже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто као и у претходном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поновите ми шта Вам каже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Значи, скупи се јединица комплетна, осим оних који су били распоређени на стражи, каже им се да се иде на терен и пошто је једна јединица ишла на Кладушу, друга јединица иде за Сарајево, то Трново, после командант сазове његове потчињене да договоре која јединица иде, како иде, шта треба понети, то, мене обавести да средим возила и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте знали зашто се иде на тај терен?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да се помогне српском народу који је тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте знали од кога је он добио то наређење да се иде на Трново?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Могу да претпоставим а да знам тачно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта претпостављате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто вероватно од команде Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он у том периоду пре терена одлазио на неке састанке, да ли Ви знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па колко ја не знам, ал могуће не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је од прилике војске кренуло на Трново?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па око 150 војника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Било је два аутобуса, један шлепер камион, цип један, хладњача која је превозила храну, конзерве и шта ја знам и два војна камиона 150-ке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И обајсните нам сад, како путујете, докле идете, где се смештате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да смо прешли на прелазу у Рачи, сад којим путем смо тачно ишли до Бјељине знам, а даље не знам, стижемо горе у Пале, с Пала нас шаљу на Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И тамо се смештамо у хотел, не могу Вам рећи који, не знам колико смо дуго били тамо, да ли једну ноћ или две, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се ту дешава на Јахорини?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа се није дешавало, припреме и шта ја знам не могу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време да ли командат одлази на неке разговоре, преговоре, да ли се удаљава, да ли иде негде?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, то не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко њега вози?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да га је возио Момић и Александар зна да вози и мислим да је највише он возио пошто је волео да вози возила и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви, шта Ви возите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја возим војни камион 150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Све време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све време сте задужени за тај камион?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел га после возите и за време боравка на Трнову'

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сад не знате, значи да ли је ту било неке друге војске, јесте неког још виђали на Јахорини?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па било је босанске војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем босанске, да ли је било неког од српске војске, неких других јединица, из Републике Српске Крајине, бнло која група?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, нисам видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели никога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оружје које носите са собом одакле Вам?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па из наше јединице што смо задужили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле Вашој јединици оружје?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим од војске наше, Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Републике Српске Крајине?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је она снабдевала?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви имали неки Ваш магацин, неки простор где сте остављали или?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, био је магацин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па магацин у коме је било резервног оружја, муниције и не знам ни ја, граната, које каквих \_\_\_\_\_

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте имали уопште ту од оружја, коју врсту оружја?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па имали смо те аутоматске пушке калашњикове и ПКТ митраљезе, дал смо имали и зоље, минобацаче ове мале 62 и не знам да ли још шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали пиштоље, бомбе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пиштоље, бомбе је било, пиштоље су имали командири и возачи ја мислим, не могу Вам ја рећи ко је још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Ви носите један део тог оружја са Вама?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како га преносите у чему?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а рекли сте да иду аутобуси, јел тако до Јахорине.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко аутобуса?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Два аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то војни или цивилни, да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да су цивилни били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате чији су? Они крећу из Ђелетовца.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим Шид-транса да су изнајмљени од Шид-транса да нас превезу горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А та два камиона која иду са Вама, ко то вози, један Ви сте рекли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, други је Ђура Милеуснић, овај шлепер што је ишо то је из Бачинаца мобилисани за наше потребе, ишо је и газда с њим и његов возач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се превози тим камионима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па већином опрема за спавање за преобуку и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И оружје? Јел у камионима оружје било?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Оружје је било у нашим камионим војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војним?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта се дешава, то боравите на Јахорини и шта онда бива?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па после боравка на Јахорини мислим да је ноћу било превезени смо то јест ишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам неко саопштио, «Ми настављамо сутра или данас даље или ноћас» или јел Вам неко саопштио нешто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да је речено да крећемо сутрадан

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да је Боца рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јединици, постројио и рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вас то, то Вас питам, на који начин је саопштио.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да сутра највероватније крећемо за село Трново, место Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад Ви крећете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да смо кренули ноћу, због тог што није баш било сигурно да се иде по дану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Колико је удаљено Трново од Јахорине по Вашој процени ако знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па по мојој процени око 30-так километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми реците ко све иде до Трнова од значи Вас људи, од вода, дал цео вод иде, јел неко остаје, шта је, ко иде од превозних средстава, шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим, нисам сигуран, ал мислим да су остали возачи од аутобуса и тај газда и његов шофер, не знам да ли је још неко остао, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остају где, на Јахорини?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На Јахорини.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неки аутобус иде са Јахорине до Трнова?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Госпођо, немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам, ја не знам па Вас зато питам?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Немогуће, пошто је то, нисмо ни ми знали каки је пут ал кад смо ишли, то је брдски пут направљен ја мислим пре можда шта ја знам неког времена да се може доћи до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, како се онда Ви превозите до тамо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Са камионима војним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико је камиона ишло?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу Вам тачно рећи, било је доста камиона, јел нисмо ишли ми ишле су и босанске неке јединице а ко је не знам и наша јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где долазите, где се смештате, како долазите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Долазимо у село Трново, ту је командант отишо на разговор са тим босанским официрима, да се договоре ди ће да се сместе и како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви чекате ту у камионима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И долази и каже терајте за мном и отишли смо неко викенд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко Вас је водио ко познаје терен јели или?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, вероватно да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Улазимо у викенд насеље можда удаљено километар од села и ту се смештамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у колико викендица тих или кућа или објеката се смештате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу Вам тачно рећ, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сви смештате, сви који сте дошли 100-150 људи, колко сте рекли, сви се смештате ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, где се Ви смештате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам био крај команде ту ди је био командант и његово обезбеђење о још њих пар, сам спавао у камиону.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте спавали у камиону, нисте у кући спавали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта то значи крај команде?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па поред куће, ту ди су они спавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су они спавали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте паркирали камион близу куће, колико близу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам, можда пет метара од куће, можда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што Ви спавате у камиону?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам ни ја, навико сам тако да волим да будем сам и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То што сте рекли команда, где је био командант јел тако, то је исто једна од тих кућа, један од тих објеката?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ту био смештен, да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да је командант, Александар, Пера, Момић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић АЛександар, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, Момић, Давидовић, Манојловић и био је један да га назовемо послани, знам да се зове Јаша, а не могу да се сетим како се презива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У том једном објекту, значи углавном командант и његово обезбеђење, то су углавном лица која сте ми мало пре набројали да су били његово обезбеђење, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А осали су ту негде у близини?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да ту су викендица до викендице онако како би реко сремски «ушорено».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је са Вама ишо Вуков Александар тада?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се он смешта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То Вам не могу рећи, можда је и он био ту ал не знам, нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сад радите ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта радимо, спремање кућа за спавање и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад преспавате шта сад, јел иде неко на линију ту неку, на нешто, на ратну линију, шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ишло се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте дошли да будете у викенцима, претпостављам?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па причајте мало Ви, ајте мало Ви почните.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу тачно ја да се сетим госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, шта се дешава јел идете на линију, јел знате јел неко иде ако не идете Ви, можда неко други иде, јел иде Вуков Александар?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ко је први ишо на линију не знам, мислим да је командант ишао да прегледа терен са својим командирима водова и са замеником и шта ја знам, после тога смо развозили војску и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту на линију неку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и колико сте развезли, јесте ли све развезли ту, јел остаје неко ту у тој?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да нису, да је остало нешто, а коју тачно број људи је превезено, не, не могу Вам рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су остали, у тим викендицама?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи је остало?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу Вам рећи, мислим да је стотињак отишло а ови други да су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао са тим људима који су отишли на линију, јел неко од командујућег кадра отишао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па сви су отишли на линију док се није распоредило, после је остао командир чете и Вуков Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су они радили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Они су остајали са војском на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су они силазили доле у те викендице у неком периоду или су стално били на линији?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па силазили су доле у викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко често?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам рећи колко често.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим дал су сваки дан силазили или су једном у пет дана или не знам?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нису баш сваки дан ал сваки други -трећи дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Како се Ви, да ли Ви имате сазнања како се споразумевају међусобно ови који су на линији и команда та коју, коју назовете, команданти ти који су Вас, уствари Ви под командом подразумевате команданта и његово обезбеђење колико сам схватила јел,

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кад сте рекли та команда је остала, значи то је командант уствари и људи који га обезбеђују?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се они споразумевају са линијом, шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па већином преко нас возача у погледу снабдевања шта им је требало и која количина и чега да се донесе а имали су и неке радио станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви знате како су функционисале те радио станице?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па по мом сазнању јако лоше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па због терена, зато што је било брдовито и јако слабо дOMET је био са тим радио станицама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам та сазнања, јесте ли били присутни?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па био сам присутан ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесу ли успели да кажем, да ступе у контакт један са другим?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па некад јесу, некад нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, када то нису, шта су онда радили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па онда или дође њиов човек или се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, ко дође?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па дође човек са линије који и донесе ако има нека информација или шта ја знам, или дође лично командант ту или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад су биле хитне, потребно је да се пренесе хитно нека информација како се она преносила?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: АКо не може везом онда пошаљу човека да дође да јави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви некад пренели неку информацију некоме?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Између кога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па између Вука и команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел углавном линија и командант функционисали у ствари, командант и Вуков Александар, јел углавном са њим контакти су били?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па са њим и са Чокетом, пошто је он био командант једне чете, сад зависи кад је с којим, некад је са Вуков некад са Чокетом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су некад ти војници који су били на линији силазили доле у викендици да се одморе, да просто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесу, ал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се мењали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте било је замена ал колко дана, не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико дуго Ви остајете ту у Трнову, на Трнову?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Месец дана, требали смо остат петнаест и онда продужено нам је на месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време јел било неких борбених дејстава, да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Било је скоро сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се дешавало, јел се померала линија, шта је с њом?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па из почетка се померала линија према, како сад не могу да Вам, терани су Муслимани са тих места до једне одређене границе где се зауставило и ту се онда држала линија.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми нешто, рекли сте да је командант доносио одлуке кад је год био ту, реците ми нешто о њему, о његовим неким особинам, какав је био командант, како су се људи односили према њему, како сте се Ви односили?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Командант каког сваки војник може да пожели за себе, био је мало строг, не знам још шта да Вам кажем.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била дисциплина у јединици?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Дисциплина јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се постизала?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно угледом и чврстом руком.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта значи чврста рука?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па, да нема поговора, да нема одбијања, да мора све да се уради шта се нареди и тако.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неких мера кажњавања ако се нешто не уради?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па једино отказ.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да је неко добио отказ?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па било је њих пар који нису слушали наређења у погледу страже и тога, или напију се на стражи и тако.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тог пијанства јел још било неког нарушавања дисциплине?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неких било екцеса или нешто слично?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу, не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми ко је све значи давао наређења, рекли сте да је командант дао наређења, да ли Ви знате и да ли сте Ви лично чули да је још неко нешто наредио сем њега?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па командант нареди својим подређенима, командирима чета или заменицима, или заменику његовом, онда они својим војницима преносе то и извршавају та наређења.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло да се догоди нешто без његовог знања?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ако он није био ту, можда и, мислим да је могло.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нека од озбиљнијих наредби у смислу одређеног покрета војске или неке промене или било шта је баш озбиљнија наредба, не мислим оно нај обичније, неке, могла да се нареди а да он то не зна?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па све то што се тицало померања јединица, радио је у договору са командирима чета и замеником и не знам ни ја.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим значи на сваку озбиљнију одлуку која се доносила?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је њу искључиво доносио командант или је могао евентуално донети неко други?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у договору са својима потчињенима онда је како се договоре, тако је било.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да је искључиво он доносио одлуке?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не незнам како да Вам објасним то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знате ко је наређивао, толко сте времена у јединици, знате наређивали су Марко, Јанко или не знам ко, ил је само тај, знате ко је наређивао, проводите ту време толико?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па проводим време госпођо, али договор је и онда се то разматра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко разматра, какав договор, ко се договара, то ми испричајте?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Договара се командант, заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добију наредбу команданта као што сте рекли, оде на састанак са неким од представника српске војске, Српске Републике Крајине, и сада дође поново у базу, сад треба да се пренесе та наредба, да се донесе одлука о спровођењу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он каже, ти, ти, ти, ти ћеш радит то, тај и тај или шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па он каже то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, значи ко је давао наредбу, он је давао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли командирима, па командири преносе војсци?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас даље питам, да ли је неко други могао донети било какву важну наредбу, идемо на неки терен, померамо линије, нешто, напад, одбрана, било шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па то зависи од ситуације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли Ви знате да је неко други некад донео неку одлуку, Вуков Александар да је донео или било ко други?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу Вам рећи то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било могуће да неко донесе неку одлуку а да се после не саопшти рецимо, ако он није ту моментално, као што кажете, а да му се после не саопшти?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па могуће је и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је могуће?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да му се не саопшти нешто што су урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад кажете искључиво он доноси одлуке, да је строг да је дисциплина на високом нивоу.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда је ово контрадикторно Вашем?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Деси се понекад пропуст неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве врсте, јел то говорите о озбиљним одлукама или говорите о неким ситним стварима, јер ја Вас питам за озбиљне одлуке дал се могло прво десити да неко други донесе Ви сте рекли да није, сад Вас питам, да ли се могло десити да ипак неко донесе, а да командант не сазна?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да није, али не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро али Ви сте ту присутни, боравите на терену месец дана, сте ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Боравим госпођо, ја кад сам дошо на терен, после пар дана нас два возача смо распоређени у команди села, да развозимо људство, намирнице, муницију, погинуле да довозимо са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је то наредио?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па командант нам је наредио.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па договорили су се пошто босанска војска није имала возила да ми радимо те ствари.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и превозите?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Превозимо, да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки дан?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Један дан у недељи смо имали слободан.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где се враћате сад, да спавате ту поред команде.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи виђате се свакодневно са командантом, јел тако?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Било је да се не виђамо.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како је могло да се деси, спавате поред њега ту?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па одемо раније, вратимо се ноћу у 10,11,12 сати.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па дал спава или.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али углавном сте се виђали, кажете десило се, значи ипак је то по некада јел?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па виђао сам се, да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и све наредбе које сте Ви примали, примали сте лично од њега?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је још наређивао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у суштини, могао је свако да ми нареди, за потребе превоза.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас не питам ко је могао претпоставку, него Вас питам конкретно, ко Вам је наређивао тамо?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па на пример наредио нам је Боца да с камионима пређемо у команду у Трново, тамо нам је наређивао, е кад би ја знао ко је.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У команди у Трново.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Претпостављени који је био тамо у команди.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али нисам мислила на то, мислила сам овде док сте значи заједно с њим у јединици о томе причамо, знам кад тамо одете да Вам неко ће Вас усмерити где да идете, него кад сте ту у команди, значи од њега сте добијали наређења, дал сте још од неког, дал Вам је Вуков Александар евентауланом наређивао, нешто?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Вуков Александар ми је само говорио кад дођем на линију, шта му треба, шта да му се донесе и то је то, значи ништа.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, није Вам наређивао. А реците ми шта је он био, Вуков Александар шта је био за време боравка на Трнову, како је он, јел имао неку функцију?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је био заменик команданта.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јел био командри овог извиђачког,  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер сте ми то мало пре рекли.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи .

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Водио је извиђаче и био је заменик командира.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имао је две функције?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из тога произилази јел тако?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи док сте сада ту, боравите у Трнову, рекли сте да су ови исти људи у његовом обезбеђењу, јел тако?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то, реците ми још једном?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Медић Александар, Пера Петрашевић и Момић Милорад и понекад мислим да је ишо Давидовић.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците ми шта знате Ви о тим људима, јел колки их познајете уопште?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Александра знам исто од рођења, одрасли смо заједно.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Александра.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, Вукова онако познам мало јако, Перу исто тако.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Перу Петрашевића?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то исто тако?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мало га познајем, не познајем га баш.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давидовића?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Давидовића знам од раније пошто је он из суседног села.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Момића?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Момића исто, јел и он је из суседног села па се знамо.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какви су они били по Вашем неком личном запажању?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Добри.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта значи.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су били одани команданту?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесу.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су извршавали његове наредбе?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно јесу.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали су безпоговорно извршавали наредбе?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да јесу, не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су могли нешто да ураде без његове наредбе?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па можда и јесу, не знам, не могу Вам рећи.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су они први људи уз команданта то Вас питам, вероватно је командант изабрао неке људе који су њему блиски, не би изабрао неког безвезе, зато вас питам какви су били и колко их Ви познајете наравно?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па одани вероватно јесу а.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не вероватно, Ви сте ту, ту сте на терену, знате људе, знате шта се све дешава, Ви као да сте негде потпуно на некој удаљености, знате како причате, Ви сте с њима, ту сте у јендој јединици, нема то, један простор, свакодневно сте ту, значи знате односе шта се дешава, мислим наравно да Ви имате право да ми не одговорите што не желите.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него знате ствари ипак које су мало контрадикторне, па Вас зато ја усмеравам и зато Вас питам.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу вам рећи госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми док сте ту у викендицама, да ли неко одлази до Трнова ту у команду, да ли одлази на неке састанке разговоре, да ли знате нешто о томе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Одлазило се на неке разговоре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је одлазио?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко с њим одлазио?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па одлазило је обезбеђење његово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови чланови које смо сад набројали.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви некад ишли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ишо јесам али горе на Јахорину камионом по нафту по неко следовање хране, тако, муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А до Трнова, ту где он одлази на те састанке јесте ли некад ишли с њим?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: С њим нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се још ту дешава, јел има нешто још значјано што се дешава ту у Трново?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па има то стрељање, тих заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ћемо доћ до тога, него пре тога сам мислила да ли има још нешто што бисте нам испричали, да нам мало објасните ситуацију, нема ништа.Ајте нам сад реците, да ли знате који је то дан, шта се дешава, да ли ишта знате о томе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Који је дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дали сте били, нисте били, све?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Који је дан, тачно не сећам се, био јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Почните од ујутру, сећате се шта је било тог јутра, где сте ишли, шта сте радили, како, ко Вас је јел Вас неко звао, није звао, све ми причајте од почетка?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Тога јутра, Манојловић Срђан, ме је пробудио пет пола шест не знам ни ја тачно, да пијемо кафу. Што да пијемо реко кафу тако рано, јеси ли ти нормалан. Каже ајде, идемо на Јахорину. Добро, устао сам пијемо кафу, устао је и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се ту налази, Ви, Манојловић Срђан и командант?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас тројица само?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И тај Јаша он је био тако за, да скува кафу и да очисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се то дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у тој викендици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они спавају?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где у приземљу, јел кухиња у приземљу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да у приземљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приручна, добро и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Командант је устао и рекао да не идем ја да иде Ђура са другим камионом.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да иде на Јахорину, Ђура?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да са њима.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Са  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Срђаном Манојловић?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Манојловић, Слободан.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Слободан?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Медић Слободан, командант.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте ко иде на Јахорину, нисам Вас разумела, иде Манојловић Срђан, иде тај Ђуро и?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, Боца и тај Јаша је ишо с њима.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Јаша, њих четворица треба да иду?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Рекли су да иду на Јахорину.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ту сам остао кад су они отишли, можда.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад они одлазе?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па пре шест сати на мислим, не могу тачно да се.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме одлазе?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Одлазе са ципом и са 150-ком, војним камионом.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја остајем ту.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту је било још стражар који је стражарио и почели су устајати.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко спавао у тој викендици?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Спавали су Александар, Момић, Давидовић, Пера и не знам дал је.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где они спавају?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па било је горе спрат један.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На спрату спавају.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, кад се они буде?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам буде се тако после пола сата, сат.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, самоиницијативно, нико их не буди?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па викао сам ја устајте, и шта радите, како Вас није срамота и тако, спавате.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они се дигну.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Онда су они почели устајати , ја сам око седам сати требао да идем по лебац и по рану да возим на линији.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где да идете?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да возим на линију нашим.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где идете по хлеб?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у Трново.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви то иначе обављали?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли Ви имали неку интендантску службу иначе ту на Трнову?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту је била та ладњача која је донела конзерве и шта ја знам, ту храну, био је ту Вученовић Бранислав и мислим да је Стојковић возио ту хладњачу, Слободан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је, да ли је та интендантска служба набављала хлеб и то, откуд Ви сад то да радите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја сам ишо с камионом, покупим лебац и тај дан је била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сваког дана Ви ишли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па некад ја некад Ђура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то било Ваше задужење у оквиру радног

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Места, јер сте рекли да поправљате камионе, да оспособљавате делове.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесте, госпођо али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам било и да набављате хлеб?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па није било то је радило, вероватно неко набавио а ми смо само одлазило то узимали и возили на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не чекај, где Ви набављате хлеб, у пекари, у продавници у киоску?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У пекари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пекари, па значи јел Ви одете до пекаре, па кажете дајте ми незнам колко кила хлеба?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја одем до пекаре и узем хлеб за нашу јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато Вас питам у опису тог Вашег посла којег Вам је Ваш командант наредио јер Вам рекао и да ћете ићи по хлеб, сем што поправљате возила и моторе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесте, пошто сам возио камион тамо, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте возили камион?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Камион сам вози.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, значи Ваше је једно од задужења Ваших описа тог Вашег посла било и набавка хлеба?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Није била набавка него превоз хлеба и ране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па знам али морате прво набавити?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Неко други је набавио па је рекао да ће шофери долазит по лебац, вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел Ви одлазите по хлеб у пекару или одлазите по некој?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У пекару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У пекару.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи то је ипак набавка није превоз, знате то је разлика ако одете да набавите одете купите, то набавите , а превоз ако неко негде?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па и ми смо куповали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако неко негде донесе па Ви однесете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ми смо долазили да товаримо у камионе и превозим на линију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Молим Вас тишину, јер ћу испразнити заиста судницу ако наставите да причате, већ сам приметила у неколико наврата причате, нема потребе заиста, врло су озбиљне ствари, не знам ништа шта би било интересантно да причате.

Из публике: Ништа се не чује, ништа се не чује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то је ОК. Значи Ви одлазите у пекару?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И набавите хлеб и возите на линију, и то радите колико често и када.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па скоро сваки други дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ако не Ви онда овај интендант.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ђура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ђура, и шта сад то јутро Ви, они су отишли ови су се пробудили.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пре седам сати ја крећем да узем хлеб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим Вашим камионом.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да 150-ком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 150, и ко иде са Вама.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Потпуно сами идете са камионом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и где идете, где се набавља хлеб у Трнову.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У Трнову да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Крећем и таман да изађем са тог шљунканог пута на асфалт, наилазе два возила и заустављају ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква возила?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Војна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пинц гауери, војна возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војна?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Пинц гауер и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пита јел ту

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко још, пинц гауер а друго возило?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оба су пинц гауери?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта Вас питају?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пита, знам ли где је команда од јединице ова која је дошла из Вуковара, па реко знам, ту излази један официр, мислим да је потпуковник

ил пуковник, не знам тачно, ајде каже врати се да нас одвезеш до команде. И ја се окренем испред њих они су изшли за мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, уствари да Вас прате, у том смислу, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са овим пинц гауером, да идете Ви први а они да Вас прате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и у ком правцу Ви крећете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па враћам се назад до наше команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте кренули и сад се враћате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте урадили то што сте требали да урадите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте завршили то?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И враћате се назад.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И ту се паркирамо, пита јел ту командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се паркирате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па испред команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дођете Ви значи до команде?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На улици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, дођете до те куће, и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Излазе напоље и кажу имамо заробљенике морамо их претоварит код Вас у камион пошто једно возило мора да иде назад, њиово одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али имају два возила?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па са два пинца су дошла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да кажем.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Једно мора да се враћа, а једно остаје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И пребацили су их у мој камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шест заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шест лица?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле су изашла та лица?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Из

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из пинц гауера.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Из та два пинца, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Излазе шест лица и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прелазе у Ваш камион?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Претоварају их код мене у камион, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел то неко одобрио, како из чиста мира, сад нека лица улазе и излазе из њих?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па командант је био тај неки потпуковник, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се неком обратио ту код Вас, како ће из чиста мира сад да лица превест из једне?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па каже, морамо претоварити, да нам ова возила мора да иде назад, куда иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, јел они разговарају с неким претходно од људи Ваших ту, јел неко с њима прича, од обезбеђења, од некога, како ће из чиста мира?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Он је само рекао морамо претоварити,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после тога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Претоваримо, и одлазе вамо у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и јер срећу неког тамо.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту су били ови што су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Пера, Момић, Давидовић, Александар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте Ви за то време?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја сам ту код камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете, они одлазе, не идете с њима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, они одлазе у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се дешава тамо јели знате Ви уопште, унутра?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта се дешава, као нека замена да треба да буде, размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи, ти заробљеници, ко су?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па откуд ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су Вам рекли ко су?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте знали ко су?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажу да су заробљени ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта каже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ту на домак села у једној кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко, јел заробљена војска?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Војска

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер заробљена војска или шта? Шта, шта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Војска да је заробљена из Српске Крајине

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало гласније причајте стварно.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Већ Републике Српске, да су оставили оружје и да су скидали војне униформе и да су их тако заробили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су то заробљени војници?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су Вам рекли које војске, припадници које војске?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу то да се сетим, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли питали, ко су људи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја нисам питао а сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па могли су неке српске војске бити?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па могли су не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како не питасте ко је, ко су људи, Храти, Срби, Муслимани, Турци и не знам ко?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли икад сазнали ко су?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па сазнали смо да су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Муслимани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па после у току вожње и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том моменту Ви уопште не знате, знате да је нека заробљена војска и немате појма коме припада?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви остајете поред камиона са њима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви отварате цираду, је ли била спуштена, опишите нам мало камион?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Цирада је одигнута, отварам страницу и они улазе унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу везани?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су везани?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим руке на леђима да су биле везане и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу обучени као војска?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нису били, били су у цивилном оделу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су имали на себи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е не могу Вам то рећ, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате нешто што су имали, није битно?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, и шта раде, како они улазе у камион тако везани?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па улазе, пожмажу им и ови што су били с њима што су их довели и тако, улазе у камион, седају у камион и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седају, они седе у камиону?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како седе на поду на?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На поду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви седе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лицима окренута према горе, јел кад седну?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: па како седну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као уобичајено седење?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта Ви радите сада, Ви стојите поред камиона и њих чувате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па стојим поред камиона и долазе тај официр и

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви их чувате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, био је ту и наш стражар један који је стражарио пред командом и од тих босанаца што су стигли исто је било двојица или тројица не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта од тих?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Што су их довели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, гласније говорите не чујем Вас.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Било је двојица или тројица њих босанских војника који су били ту с нама крај камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко излази из камиона и ко иде то у ту кућу у ту команду како Ви то кажете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па био је тај да ли је пуковник или потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека војна лица, јел, двојица војних лица?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, да, одлазе до команде те куће и вероватно шта су причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесу ли се они Вама представили, јесу ли Вам рекли ми смо војници, ми смо тај и тај чин,

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па види се носе ознаке госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па могу се и претварат па ставит лажне ознаке није то?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: па могу али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим како сте Ви могли да поверујете, Ви сте једна озбиљна јединица, сад причате са строгом дисциплином, са озбиљним задатком, сада неког примате из чиста мира да Вам утоваре у камион, разумете, објасните мало то?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па госпођо, познао сам да је војска Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По чему?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па зато што је имала на глави има ону капу, ознаке војске Републике Српске, на ту је имао ту ознаку дал је био пуковник, потпуковник, не могу тачно да се сећам и био је једна нижи официр са њим дал је капетан, потпоручник и то не знам, познао сам по томе да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро јел Ви нешто проверавате, може Вам бити подметнуто, може било шта да се деси непланирано, јел проверавате нешт?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не проверавате, па јел Ви смете да извршите наредбу туђу или неког лица ван Ваше јединице, ван Вашег команданта, значи да Вама сад?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па госпођи ми смо били под командом Републике Српске,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али Ви кажете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: По томе ја сматрам да смо требали извршити и њено наређење пошто смо били под њеном командом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви не знате ко су та лица, само кажете да су војна лица, Ви не знате ни одакле они, сад сте ми то рекли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како да онда извршите команду војника из Републике Српске ако не знате да су они ти људи, не знате коме припадају?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: па по ознакама и по томе се види да су били из Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви остајете ту поред камиона, они одлазе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко се задржавају тамо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам рећ, пет минута можда десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се онда дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Долазе и кажу окрећите камион и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Тај потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко долази с њим?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да долази обезбеђење,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обезбеђење су сад ту.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разумем, обезбеђење команданта и та двојица војних лица.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи колко их је шесторо, шесторица укупно јел?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су, набројите ми ко је ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Пера, Момић, АЛександар и Бора Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ова двојица јел, долазе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И мислим да је Стојковић тад дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободан?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ми реците, и они сада где долазе до камиона Вашег?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте и даље ту поред?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шта се дешава, каже седајте у камион, окрећи, каже овоме капетану-потпоручнику седај с њим напред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Потпуковник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме каже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мени и томе капетану потпоручнику његовом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Седајте Вас двоје у камион, ко је ушао у камион позади код мене не знам, и терајте на линију према Вашој јединици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да сви ти који су били поред куће су и ушли у камион, ова лица која смо набројали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Тад нисам знао, пошто сам ја ишо напред а потпуковник је казао ми ћемо за Вама, Ви терајте напред и ту сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са Стојковић Слободаном, где је он?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да је и он ту дошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд он ту, шта ради ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па носио је камеру, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад мало око те камере да застанемо, ко је иначе, одакле та камера?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту камеру је доне Косановић Душан, да снима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле њему?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Вероватно је његова или је посудио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је радио са том камером?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па снимао је јединицу, активности које какве и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад излазите, идете на терен, свакодневне активности јел.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел стално снимао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сад кажете Стојковић да је код њега камера?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па Стојковић је дошао с камером како и зашто то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуда а где је Косановић?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а јел некад иначе Стојковић снимао сем том приликом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Колко знам да није а можда јесте, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад и он је у камиону?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па он је у возилу у којем, дал је остао у камиону, да ли у пинцу, не знам, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где идете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Окрећемо се и потпуковник је рекао да терамо према линији где су наши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, према тамо где је Вуков Александар, јели?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И крећемо тамо ја напред они иду за мном и ту са тим потпоручником капетаном који је био по чину не знам, Ви сте их реко ухапсили, како сте их ухватили, па каже ту иза села има нека кућа, јавили су нам неко се мува тамо и одемо и ухапсимо их, реко кад сте их ухапсили, па каже пре два дана. Шта ћемо с њима, каже треба да се изврши замена, договорили смо се преко са муслиманском страном има неких наших заробљеника па да земенимо, реко добро. Долазимо ту на то место докле је камион смео да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То место докле је камион смео да иде, јел то близу те линије босанске, што кажете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па то је доклен сам ја смео да идем камионом по мојој процени не знам, на линији нисам био никад, 300-400 метара, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви сте знали где је та линија јел, од раније?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па како нисам знао кад сам возио скоро сваки дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви станете ту у ствари, Ви определите где, нису Вам они рекли где да станете, Ви определите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не станем ту увек где сам паркирао камион кад дођем ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта раније сте долазили зашто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: па доносио рану и муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са том храном кад дођете дотле како даље иде храна?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па одатле онда сиђу доле два, три, четири војника, зависи шта има, ако има муниције дође и више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како то носе у рукама.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пренесу рукама да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешке значи се пренеси?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада шта се дешава, Ви сте зауставили Ваш камион, они су зауставили пинц гауер.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта је, јел излази неко?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па излазимо напоље и кажу да се истоваре заробљеници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви излазите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Ја отварам страницу и они изводе заробељенике напоље и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко даје наредбу да излазе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то не би знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А излазе сви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и где изађу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па излазе напоље и мислим да је онда било да су легли доле на земљу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко наредио, нису из чиста мира легли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно је наредио неко, ко не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта они легну на земљу?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па и ту је била нека прича, вамо тамо, и тај потпуковник каже нешто ми се овде не свиђа није у реду, морам отић до команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стојковић то снима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, морам отић до команде, Ваше команде или команде у Трново?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Команде у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И он и возач седају у пинца и одлазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У њихово возило, а Ви остајете ту с камионом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да јесте ја остајем овде с камионом и после неког времена, шта ја знам пет минута, минут, два не знам ни ја каже Стојковић, Зекане иди донеси другу батерију ова је празна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зекан сте Ви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Нисам ништа проговорио реко сам добро, палим камион и одлазим у команду у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Заробљеници леже?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови остали стоје, Ви се враћате с камионом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да враћам се у Трново у команду пошто смо тамо носили батерије да се пуне, јел код нас није било струје у то викенд насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, а колико то траје временски, док Ви сад одете, па се вратите, јел то траје неки период.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам не могу Вам рећи тачно, максимално пола сата, јел кад сам дошо тамо батерија није била стављена напуњење па сам је ставио да се пуни и у међувремену сам узео хлеб и две мањерке ране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте узели хлеб, кад се враћате по батерију?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте успут узели још и хлеб?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте са хлебом радили?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ставио у сандук хлеб и рану.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У камион сте ставили?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај хлеб иде с Вама сада даље, Ви га не односите нигде, возите га са собом сад?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не враћам га на линију, вамо се враћам, доносим батерију и.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и кад дођете шта се тамо дешава, ко је ту јел се још немо нашао нови, је неко дошао, неко отишао, или само ова лица што сте рекли?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Вратили су се тај потпуковник и ту су причали.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, тај потпуковник је био и пре Вас се вратио поново,?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сад ту присутан?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сам се вратио?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па неznam госпођо, он и вероватно шофер тај што је био.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко сад прича, шта Ви затичете кад се враћате после те батерије, шта се дешава, како Вам изгледа, опишите ту ситуацију?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па како ми изгледа, овај заробљеници леже где су лежали, двојица-тројица су ту крај њих, командант тај што је био потпуковник прича са не могу Вам рећи са киме, нешто и крећемо онда према линији.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према линији?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да са заробљеницима.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према линији тамо где је Вуков Александар, прем тој линији?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Долазимо до једног места.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго ходате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам рећи, можда 100 метара, 150.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како ходате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не разумем питање.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли заробљеници иду исред Вас, да ли иду у средини, да ли сте Ви око њих, како ходате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ми смо око њих били.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са камионом?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па камион је остао ту паркиран, где сам стао.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не померате, камион стоји, као стоји Ви идете пешке?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они иду у средини, да ли се можете сетити ко је где ишао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу, не могу се сетит, не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И иде и тај потпуковник и тај други официр?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да иду и они, било је ту још.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је пинц гауер?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па и он је ту негде паркиран.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Близу камиона?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па негде ту, сад не могу да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, идете стотињак метара и шта се дешава?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па и ту застајемо и каже скрените лево у ту као неки шљивик, ливада или.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу Вам рећ, не знам, не могу свега да се сетим госпођо, прошло је времена.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај неко шта каже?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да скренемо ту лево у ту пољану, шљивик, шта ли је не знам ни ја, поред кућа неких исто викендица шта ли су не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И ту почиње.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви скренете?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Скренемо.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко дубоко улазите у ту ливаду?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па 10, 15 метара 20.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви тако како идете и даље ништа се ту не раздваја неко, или сви комплетно?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Сви комплетно.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сад ту дешава. Пре тога само да Вас питам да ли се било ко појавио у неком моменту још са линије да је неко дошао, неко лице?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па дошло је њих 3-4 по храну.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је дошао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, чуо сам да је Вук био и са још двојицом, тријицом, али ја нисам видио, Вука нисам видио, а ову двојицу, тројицу не познајем.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, Ви док одлазите и враћате се значи кад се враћате, Ви Вуков Александра ни једног момента не затичете ту кад се враћате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али кад долазите, затичете сад сте ми рекли нека лица, то сам Вас већ више пута питала па ми нисте одговорили, има ли још нека нова лица сте рекли сад?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Има, да који су дошли по.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По храну?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: По следовање.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По тај хлеб?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је тих лица?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, тројица или четворица, не могу тачно.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли они сами дошли или са Вуковим или са ким су дошли, да ли знате уопште?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажу да је Вук дошао са њима и да се Вук морао вратити назад на линију, пошто је нешто сумњиво му да би могао бити неки напад или тако нешто, са стране муслиманске.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А дал Вам је неко нешто реко, зашто је Вук уопште силазио, није ваљда Вук дошо по хлеба?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим што је дошао он уопште, што су дошли ти, ти су дошли кажете по хлеб јел?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па требало им неке маљутке или нешто тако да се доведе, међутим није било тога и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Вук сишо са линије дошао, нема и вратио се?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти војници кажете који су с њим вероватно дошли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта они раде, јел они крећу са Вама сада, са заробљеницима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А они су дошли по хлеб?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па дошли су по хлеб, али су остали ту с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нису узели хлеб и нису се вратили.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Вратили су се после и узели су хлеб и рану и после су се вратили назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пре тога иду с Вама?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што иду с Вама сада, јел неко наредио, јел знате нешто о томе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и они су сад ту, па ја Вас стално питам колко је лица, значи још Ви, значи Ви, људи из обезбеђења, Стојковић који снима?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И та кажете тројица или четворица не знате тачно, значи Ви сви заједно идете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли Ви неког од тих људи са линије?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, по имену их не знам, из виђења можда, а по имену тешко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и улазите у пољану?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел тако, дотле смо дошли, шта се ту дешава, ови заробљеници иду испред Вас?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел, испред Вас, пошто су били до сада између Вас, јел они сад иду испред?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е па не знам Вам рећи тачно, да ли иду испред или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па опишите мало, шта знате реците, мало шта знате нам испричајте?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Углавном скрећемо ту и неко је рекао лезите доле, њима, ја мислим да су они полегали сви доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко је рекао заробљеницима да легну?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Онда прегледају терен, те викендице и шта ја знам, немам појма ни ја, кад се то све прегледало вратили се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су прегледали не разумем?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па отишли да виде шта има у викендицама, и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је отишао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу да се сетим ко је, неко је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко од Вас ту, значи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви одлазите да прегледате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам ја ишао да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где сте иначе Ви?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту сам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви имате оружје у том моменту?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Сви.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта имате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Аутоматске пушке.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам имао пиштољ и још њих, мислим да смо скоро сви имали пиштоље, али нисам баш сигуран.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и они прегледају терен ти који иду и врате се сад ту, и Ви даље ту стојите, шта се сад дешава, ови леже заробљеници.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па је онда почело стрељање.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је почело?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Стрељање.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је почело?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да Вам кажем, не сећам се.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко наредио?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чиста мира?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што не знате?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не могу, као да ми мрак пао на очи, не знам, не могу да се сетим како је почело ни како је текло.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате уопште да је почело?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па почела је пуцњава и то.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је близу Вас, десно, лево, ко стоји поред Вас?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: А откуд знам госпођо, у тој гужви не знам ко је био ни с леве ни с десне стране, било нас је доста, не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је пуцао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је подигао пушку у правцу пуцања?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па сви смо држали пушке у правцу заробљеника.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сви, шта то значи, сва ова лица која су сад набројана да су ходала и да су дошла до те линије?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су држали.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте држали су уперене пушке у.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У војнике, у ове заробљенике?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко да није држао уперену, да је држао у ваздух рецимо?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, постоји могућност не могу да кажем, не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате евентуално за кога постоји могућност?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте Ви видели да они држе уперене пушке око Вас?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Госпођо, вероватно да су држали уперене, видим, неке сам видио неке нисам, нисам обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И чујете палбу.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите за то време, јел пуцате Ви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам пуцао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте пуцали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам од страха мого.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту сам гледам, шта ја знам, не знам ни ја шта је било после и како је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте сада чујете пуцњаву једну, општи значи са свих страна долази, а Ви држите пушку и не пуцате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се даље дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта се, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је трајала та пуцњава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: не знам, не могу Вам рећи, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате још нешто шта се дешавало после тога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту ја мислим да је стрељано четворица и да су пренешени онда у викендицу неку и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су преношени?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ова двојица што су остала у животу, они су преносили једног по једнога у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је далеко место где је то стрељање било од викендице?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па двадесет, тридесет метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су их тако носили до тамо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, једног по једног.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што их нису ближе стрељали викендице или у викендици?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и они их преносе, та тела четири јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До викендице, шта се онда дешава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кад су носили четвртога и стављали унутра, почела је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније молим Вас, стварно слабо чујемо.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Четврти кад је уношен убијени, та два су убијена кад су га унели унутра, почела је пуцњава и убијени су њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био испред викендице у моменту кад се уносе тела, сад сте Ви пришли, значи Ви прилазите, јел тако, сви комплетно?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, сви смо били у кругу, неко је био ближе вратима,неко даље и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуца се кроз врата или се улази унутра па се пуца?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е сад не могу Вам, мислим кроз врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко пуца?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви пуцате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Опет не пуцате Ви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сада не пуцате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам, не могу пуцат кад је било испред мене људи који су били ближе вратима, ја сам био даље од врата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто кажете, дал коментаришете нешто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте причали нешто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Можда јесам, али сад у овом моменту не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви имате у том моменту аутоматску пушку у рукама?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је Ваша пушка уперена у том моменту сад кад сте ту код викендице, кад су они унутра?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па исто у правцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њиховом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко Ви иначе метака имате у том?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не знам, нисам бројао, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад се притисне, како она, аутоматски излазе, јел аутоматски излазе меци, јел?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико их изађе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па можда изађе три, можда изађе тридесет, зависи колко дуго се држи обарач.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али пошто Ви не пуцате Вама је значи цео шаржер пун, јел, односно они меци како су наслагани?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам колко је било унутра, да ли је био пун дал није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко сте донели толко сте, па мислим, колко сте донели толко Вам је остало?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли и у једном моменту узимате пиштољ у руке Ви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли евентуално неко други узима пиштољ?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу сто посто да тврдим мислим да јесте, али не знам сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи пуца се споља кроз тај отвор као врата, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У простор где су заробљеници?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се после тога дешава, јел неко улази унутра да види да ли су живи да ли су их усмртили?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да не улази нико да види дал су убијени или нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико не проверава?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, ваљда су били сигурни да је, да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато Вас питам, да ли и у једном моменту ико пуца са пиштољем, било кроз та отворена врата или на било који други начин?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ту није нико улазио од наших, не знам дал је пуцао неко пиштољем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није улазио, дал је неко нешто коментарисао, убисмо их, не убисмо их, дал су живи, нису живи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да провери, дал је било шта причао неко од Вас?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели ко је ту пуцао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни то видели?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта се дешава после, сад су значи они убијени и шта се дешава даље?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ништа, враћамо се назад, ова тројица-четворица што су били са линије узимају храну и носе назад и ми се враћамо у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте поред викендице и крећете значи истим путем назад до камиона?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ова тројица-четворица узимају храну и лебац носе на линију, а ми се враћамо назад у тамо у викенд насеље у команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел нисте чули ни овај други пут кад се пуца испред викендице, ко издаје наредбу да се пуца и да ли уопште неко издаје ил се то аутоматски почело пуцати?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да није нико издавао наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него, онако у једном моменту се почело пуцати, да ли је ико ишта коментарисао после убиства шест људи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко реко убисмо, не убисмо, што смо ли, нисмо ли, те супер што смо или није, јел није било било какав коментар знате шест људи је убијено није шала., мислим да ли постоји икаква реакција људска у том моменту, било кога?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па одушевљења код никог од присутних.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било каква, бије битно позитивна или негативна, али знате није то једноставна ствар?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било било какви коментари Ваши да ли сте нешто испред коментарисали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Можда сам причао, не знам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не мислим само Ви, да ли је неко од Вас.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту причао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта се дешава, ћутите, идете према камиону, или причате, ал се не сећате, или не причате, да ли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја Вас питам каква је атмосфера, значи после тог момента, да ли се нешто дешава, да ли се коментарише, да ли се неки закључак доноси, јел догађај је неубичајен, ипак по неким принципима нормалним, да ли је постоје било какве реакције на догађај?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим од свега тога да смо сви били у неком страху и у нечему, да никоме није било ни до приче ни до ничега, можда је причано, ал не знам не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какав страх Ви имате, пушке, Ви сте ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па госпођо, овај, ја у животу кера нисам убио а да присуствујеш убиству људи и тога, не знам то је мене тако погодило, шокирало, не знам, не могу да Вам обајсним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта се дешава са овим војним лицима које сте рекли да су дошли пинц гауером, где су они за време тог пуцања?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да су они били ту ал, опет не могу Вам рећи нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели да ли је неко од њих пуцао, од њих двојице?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су они после пуцања, где су они?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: па вероватно одлазе и они у Трнову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су они нестали од једном или се враћају исто?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вратили су се, сигурно нису остали ту, ал кад су, дал су били присутни када је то, не знам можда јесу, не могу Вам, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да л и је неко од тих војних лица који су били са Вама, кажете та двојица, да ли је он наредио да се стреља?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ко би други могао госпођо да нареди него он, нисам ни ја, није ни Пера, није ни Момић, ни Александар, ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да Вас питам нешто, долазе војници који су Вама непознати, војна лица значи,?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било ког чина није битно, који су Вама непознати, који нису имали никакав преговор са Вашим командантом који је за Вас најважнији, кажете о дисциплини о строгости, све смо то причали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада Вама они дају један такав задатак, озбиљан, Вашој групи људи да убијете шест људи, из чиста мира, разумете, ту, ту нема неке везе, и зато Вам ја покушавам, да то објасните ако Ви можете и ако желите, иначе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Гледајте, ја желим да Вам објасним, али има ствари које не могу да се сетим никако, значи ето да ме убијете не могу, не могу да се сетим, а што се тичи официра, командант тог момента није био ту наш Слободан, они су дошли, потпуковник, пуковник то је велик чин за нас све, поштовали смо наредбе њиове, пошто смо били под његовом командом, ишли смо код њих да

ратујемо за њих, њихове потребе и по томе смо сви сматрали да треба да слушамо њеове наредбе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у некој градацији поштовања наредби између тих значи војних лица и Ваших команданта?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је за Вас да кажем на вишем степену, кога треба првенствено поштовати и слушати?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па првенствено поштујемо свога команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи командант је моментално негде отишао,?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, није био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није отишао да остане трајно?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто се није сачекао он да се врати?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то не знам, зато што је, вероватно је, то сам заборавио да Вам кажем, јављено је преко муслиманске стране, код њих су били наши заробљеници срби који су требали да буду размењени са овом шесторицом, да су поубијани, измасакрирани и шта ти ја знам, вероватно је и тим командантима и можда и нама пуко филм од свега тога и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од Вас покушао да ступи у контакт са Вашим командантом па га пита шта да радимо команданте ситуација је деликатна веома?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисмо имали с чиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па том радио везом што сте рекли да сте иначе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисмо ми имали радио везу, имали су ови на линији и командант а ми нисмо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Командант кад оде Ви остајете потпуно искључени без икакве могућности комуникације с било ким?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Постојала је веза у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја кажем кад оде командант, значи ту у кући где се Ви налазите, Ви немате никакву могућности комуницирања ни са ким?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па има веза која је понекад могла да комуницира са.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па та што је понекад могла да комуницира да ли је том приликом покушано да се успосатави веза с командантом?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Покушана је али није могла да буде успостављена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је покушао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па био је везиста који је радио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви знате да је покушао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како знате кад сте били код камиона?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па чуо сам, да су звали команданта, да командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте чули?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па рекли су ми ови који су били доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам је рекао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу да Вам тачно кажем, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је рекао, тај неко?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Звали су Боцу, Боца није доступан и тако то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ми без његове наредбе идемо сами да радимо?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисмо сами госпођо, били су ту босански официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато сам Вас ја питала, ко је таку једну деликатну и важну одлуку, то значи није одлука, дал ћемо се сместим у ову викендицу или ову?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дал ћемо ићи по хлеб или ћемо ићи по конзерве, то је једна веома озбиљна одлука, да ли је ико могао да нареди тако нешто сем Вашег команднта а да Ви то извршите обзиром на његов ауторитет, на његов положај и све оно што сте причали о њему, да ли ико је могао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Испада да може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте испада, не испада.

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У том делу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У том делу, у том случају се десило да је наредио тај потпуковник, пуковник Републике Српске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И његово наређење такве врсте Ви сте прихватили, сви Ви?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесмо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и сада се Ви враћате значи јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазите где?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Долазимо у команду ту одакле смо кренули, у нашу команду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли тамо затичете неког?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па стражара и везисту и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је до тада дошао Медић Слободан?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад се он појављује уопште?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, ја сам после тога отишо у команду у Трново да превезем неку муницију за њихове потребе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њега нема ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад га први пут после тога срећете уопште?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим кад сам се вратио то вече, да сам видио ципа да је био ту, с којим је отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте њега видели, лично њега, не ауто него њега?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па дал то вече или после пар дана, не знам, не могу Вам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде остали људи, Ви одлазите у Трново а шта остали људи раде, где они одлазе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ту су, остају у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте чистили оружје испред команде?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја нисам, а не знам да ли су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су остали, да ли је био обичај после неког такве одређене акције да се чисти оружје?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па неко јесте, неко није, али већином је био обичај да држи оружје у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кад се чисти, после акције кад се дође, јел?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па највероватније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли чистили, ја питам, мислим јесу ли чистили људи који су ишли сви заједно ту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам госпођо, кад сам отишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли видели да су чистили пре него што сте отишли?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте видели, а колко се Ви задржавате тамо у Трнову?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па кажем предвече сам се вратио, можда је било и вече, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и долазите и евентуално видите значи Медић Слободана, било том приликом или сутра ујутру, да ли некад разговарате с њим у вези тог догађаја?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разговарате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никад ништа га не питате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У вези тог догађаја, никад нисам њему причао нити икоме другом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте разговарали с неким од лица који су били са Вама ту на лицу места?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што не причате, то није нешто, мислим то је веома необичан догађај, зашто не причате о томе?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па веома необичан и веома страشان, који сам настојао да заборавим и да не мислим на то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли неко обавештава команданта о догађају?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да он зна уопште нешто о догађају?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате када сазнаје?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Командант, па када је приказано ово у Хагу, тако ми је бар реко да, шта је то, какав је то снимак, назвао ме је и питао шта је, ја му тако у кратким цртама реко, онда и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па значи ипак сте некад разговарали, сад сте рекли никад?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па то је било преко телефона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Пар минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте разговарали с њим у вези тог догађаја?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па тај дан кад је снимак приказан на телевизору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он Вас је позвао телефоном?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта Вам је рекао?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шогоре, шта је ово, какви то снимак, шта се то десило, и онда сам му ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта се десило, долазили нам и рекли да је замена, одвезли их, «Ко је био», реко неки потпуковник и још неки официр с њим, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И први пут Ви то њему тад кажете?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А после рата, јесте ли се иначе виђали некад са њим, јесте овако?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Са Слободаном?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Слободаном?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко често?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па зависи, некад једном месечно, некад пет пут недељно, зависи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И никада нисте дошли у ситуацију да му испричате о таквом догађају?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зар Ви као војник нисте имали обавезу да му испричате, Вашем команданту?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па госпођо, био је неко ближи њему па можда му је он испричао, или шта му.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па и Ви сте му близу, ем сте близу родбински, ем сте с њим заједно ратовали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јесте али нисам волео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где ћете, ем је догађај такав да како му нисте дошли, како нисте дошли у ситуацију да му испричате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Зато што ме је било страх да му причам то и нисам волео да причам о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте смели да му не испричате, обзиром да сте Ви њему потчињени?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па зато што сам ја гледао касету, на тој касети коју сам ја гледао тога снимка није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, доћи ћемо до касете мало касније, сад ме интересује о овој одговорности, значи више, рекли сте да су сви били одговорни команданту, да се поштовала дисциплина, како сада после тако једног догађаја, веома озбиљног, значи неке врсте и непослушности, јел немате наредбу од њега, како му после догађаја нисте реферисали, десило се тако, како нисте нешто реаговали?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте смели да не реагујете, јер кажете да је кажњавао добијали су људи отказ, или не знам друге врсте, како се нисте бојали да ће Вас казнити због непослушности?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па можда и због тога нисмо ни рекли, да нас не би казнио или не знам ни ја шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви причате у име и других?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у име себе кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па зато Вас питам, говорите у множини зато кажем, и ништа му не рекосте?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи, први пут то је показан филм, сте рекли, када он сазнаје и кад Вас зове, и?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, сад сте почели причати о касети, изволите?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, и он ми је рекао «Шта је то било на телевизор, како је то срање испало, шта је било, што му нико није рекао», реко ја нисам смео да ти кажем, сад могу да ти кажем како је било, шта је било, у кратким цртама и ту смо тако можда пар минута причали и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви му испричате шта?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, у кратким цртама како је било, шта је било, и.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта он каже на то?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ће рећи.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реко како сте смели без мог наређења да радите нешто?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па није то, већ је био љут, бесан и.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи Ви по Вашем мишљењу, он за ту, за тај догађај није сазнао све до овог филма, никада нико му ништа није рекао?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам, од мене није сазнао до тог дана ништа.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До тога дана?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ни он нити неко други.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да је неко му пренео.  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од неког имао било какву информацију?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а каква је то касета, шта кажете, нешто сте почели, па није снимано, али јесте преснимљено?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, касета та што сам ја гледао са снимања наше јединице.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: ТО ово што је носио сад Стојковић, поводом овог догађаја у Трнову?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, на тој касети није било тог снимка о стрељању.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било снимка?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је било?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па било је покрет јединице, та дешавања и шта ја знам.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте Ви гледали ту касету?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па можда годину, две дана после тога.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам касета?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па имао је тај Косановић Душан, па ми је донео.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Вас он звао кући да гледате или Вам дао, продао, није битно шта Вам је радио?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, донео је.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Донео је, где код Вас кући?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не код нас кућу, у Ђелетовце.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па и које хтео узео је касету да гледа?  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте самостално или сте сви заједно гледали?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Самостално сам гледао код куће.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично сте самостално гледали?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте видели на тој касети?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па видио сам све те припреме за кретање, покрет и снимања та што сте се дешавала.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али овог дела нема на касети?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.  
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа нема од стрељања?  
ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не ништа, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала још нека касета, после рата са овим делом где се стреља?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе ништа не знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате о неком видео клубу или нешто, да се изнајмљивала касета нека?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно знате шта је било са тим лешевима, да ли имате икаква сазнања и после из те куће?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су запаљени, да ли је та кућа, да ли је?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате икакву, како је то завршено на крају, немате значи?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ништа не знате у вези са касета, сем то да је био покрет јединица и не знате да је негде снимљено то, тај део?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

ОПТ.МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То би било од прилике што бих ја питала, ја мислим да би сад могли направит паузу, 11,30 часова је, једно тако двадесетак минута, пола сата, па ћемо наставити, па једно пола сата.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, нисам хтео да Вас прекидам али ако можете у међувремену да одвијите бар део времена за паузу да наложите техници да реши питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу одмах.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јер у проблему смо јавно је суђење а као да није јавно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћу, сад ћу одмах то да урадим.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Имао интервениције, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу ја то одмах.

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се главни претрес прекине ради одмора у трајању од 30 минута.**

**Настављено у 12 часова поле паузе за одмор.**

Као што видите преузели смо мере да се пребацимо у судницу обзиром на све ове проблеме које смо имали са четворком и техничке природе. Мислим да је много овде удобније и да је већа судница пошто је колега ваљда, не знам шта је било да ли је уопште данас судио или не, тако да ћемо да наставимо овде са одбраном оптуженог. Ја ћу Вас замолити да приђете. Ја сам завршила што сам имала са питањима у вези овог догађаја. Изволите чланови већа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Медићу! Од 1993. до 1996. године сте били у овој јединици ако сам Вас добро схватио?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јединица је била у Ђелетовцима стационирана. Шта сте Ви били у формацијском смислу та јединица? У формацијском смислу шта је то било? Рекли сте има две чете, има радни вод, извиђачки вод, шта је у формацијском смислу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да је обезбеђење нафтне Крајине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, нисте ме добро схватили. Колико уопште познајете ту војну структуру, хијерархију итд?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Слабо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Бригада, батаљон, корпус итд?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам то Вам не могу одговорити.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Вод, чета?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Знам да је било две чете од 100 до 150 војника у свакој. Радни вод је био 50-60 људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте били у оквиру какве јединице војске Републике Српске Крајине тадашње?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да смо спадали под ње.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која би то јединица била ако мислите да сте падали, да ли ту имате неку представу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте били припадници, да ли је ваша јединица припадала ДБ-у Србије, Републике Српске Крајине или било што слично?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Када сте дошли у Босну потчињени сте некој јединици војске Републике Српске, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: И ту нема никаквих дилема?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико дуго сте Ви били, ако сам Вас добро схватио као нека испомоћ тамо у команди те јединице у Трнову у смислу они нису имали камиона па је сад Боца наредио да Ви обављате неке послове и за њихове потребе?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим, нисам сигуран али мислим три недеље од почетка три недеље, с тим да смо имали једном недељено један дан слободно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта то значи, одлазите, спавате свако вече код команде ваше?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, да будемо у нашој команди тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ујутру одлазите у Трново и од њих примате задатке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте. Тамо смо паркирани и шта треба да се превезе, доведе, одведе.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која је то јединица?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Босанска нека, не могу вам рећи, мислим да је било две босанске. Мислим да су једни били овамо из Семберци су их звали, сад из којег дела да ли Бијељинског или ту негде. Ова друга не знам, не могу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је командант те јединице?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам господине.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Од кога сте Ви примали наређења тамо?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Био је неки официр. Официр је био ту у Трнову ту у команди, како се звао стварно не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви то не знате? Сваки дан идете три недеље примате нека наређења, дислоцирани сте у односу на вашу јединицу и не знате од кога добијате наређења?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Да ли он лично, мислим само да је први пут кад сам дошао тамо да су ме одвели код њега, а после ми није он лично наређивао шта да радим, него силазили су доле. Ми смо били паркирани испред, силазили су доле и кажу нам шта да радимо, куда да идемо, на које место, на који положај, шта да однесемо, шта да довеземо и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Ишли сте често и на положаје на прве линије ваше јединице Вукове, односно Опачићеве?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате положаје, овако ближе, те две јединице, оне су ипак посебе, та чета Опачићева и извиђачи?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Били су заједно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Заједно?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се те линије налазе у односу на команду, у односу на Трново, мало нас ту оријентишите? Када одлазите са команде у Трнову у пекару по хлеб, да ли сад продужите даље па дођете до ваших линија или се враћате назад?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Враћам се назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е то, тако нас оријентишите?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Враћам се назад. То је на основу команде и те пекаре северозападни тај део тако отприлике.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Линије би биле северозападне?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на командно место Медићево и ово мeste где сте Ви стационирани?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, на Трново.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У односу на Трново, северозападно?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Од наше команде тако север. Од ту где смо ми.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико је то далеко, колико је то далеко од Ваше команде до првих линија? Ишли сте камионом често? Друмом?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кад се иде друмом то вам је негде једно 3 до 4 км тако отприлике, а ваздушна линија можда једно 2 км.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Северно?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причали сте да сте то јутро устали, да су вас рано пробудили, релативно рано 5, пола 6, да је и командант устао, ту се попила нека кафа и рекосте да је командант отишао са камионом и са џипом и овим људима?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико дуго након тога сте Ви кренули са камионом за Трново?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па шта ја знам отприлике једно сат.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сат времена чак?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, јер око 7 сати ту је био тај ручак и хлеб буде готов у то доба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Била су два пицгауера, тако сте рекли и оба су дошла овамо до команде, из оба су изведени заробљени, да ли је у тим пицгауерима било још заробљених?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Било је у једном, три у другом, и било је свагде по два војника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У сваком по два војника, плус ова два официра или их је било још?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Било је два официра и два возача.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Два возача, два официра, по двојица војника и по три заробљена?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причали сте о неким маљуткама, шта су маљутке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па то је нека врста ракете.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ракете? Противтенковско неко оружје или?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно за уништење возила.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви имали ту врсту наоружања ту у том базном логору?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Код нас нисмо имали. У Трнову није било. Ја мислим да су поводом тога ишли команданти ова двојица, тројица да донесу те маљутке, пошто је Вук тражио са линије да му је потребно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад је то Вук тражио?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па можда пар дана пре тога.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било неке приче, зашто се иде тамо или Ви то извлачите закључак?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је Манојловић споменуо да ови иду по маљутке и да иде он са командантом због тога што је он обучен на тим ракетама да рукује са њима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па се иде на Јахорину горе?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да ли на Јахорину, вероватно тамо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, рекосте да је Вама рекао тај кад Вас је пробудио да треба да идете на Јахорину, што значи да бисте Ви то довели?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са Јахорине?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико су са тог места где ви безбедно можете доћи као крајње са камионом, колико су линије далеко?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Од камиона па до линије?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, од тог места где камион дође до те крајње безбедне тачке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Отприлике 300 до 400 метара.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је Вуков Александар силазио на то место и раније када бисте ви доносили те неке потрепштине, следовања хране, муниције?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Некад су силазили само војници, а некад је он силазио ако има нешто да поручи да се донесе или тако, муниције или не знам ни ја граната за минобацаче и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте сели напред у камион, возите га, ако сам Вас добро разумео, ту је и овај Стојковић?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Није Стојковић био, био је капетан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Био је тај официр војске Републике Српске је такође са вама у кабини, а тај Стојковић где је он?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу вам рећи, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Требало је један пицгауер да се врати, па јели се вратио или су оба отишли тамо са вама на то место на првим борбеним линијама?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На претовару.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Извршен је тај претовар?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, кад је претовар извршен, један пинц се вратио назад.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Један се вратио дакле?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, а један је остао и ишао је с нама до линије.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте Ви последњи пут видели те људе? Стекао сам утисак да су они кренули са вама пешке ти људи из пицгауера, дакле та двојица официра војске Републике Српске и сад не знамо још ко, па ћете нам рећи ако је то тачно? Кад сте кренули и пешке према тој пољани и према тим викендицама, кад сте их последњи пут регистровали у тим дешавањима и где, по Вама, по неком Вашем сећању?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не разумем Вас.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Те људе из војске Републике Српске, један је са вама био у кабини, дошли сте камионом тамо где сте дошли, људи су истоварени напоље, легли су поред и тако даље. Причали сте о томе како је овај у једном моменту потпуковник прокоментарисао да му ту нешто није јасно, па се вратио назад за Трново и тако даље, кад сте Ви њих последњи пут тамо на тој локацији видели, у каквој ситуацији, јесу ли они кренули са вама пешке према тим викендицама где ће људи на крају бити побијени?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да јесу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Њихове активности после тога уопште не запажате, да ли учествују у стрељању, да ли раде било што слично?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу рећи, не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад одлазе итд?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И то не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа у том смислу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јели неко одвезао те заробљене, да ли их је неко одвезивао? Рекли сте биле су им руке везане?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим само овој двојници што су преносили да су одвезли руке, а овима не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Овим осталим не?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим, нисам сигуран.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кад сте Ви видели, видели сте тај филм о активностима јединице типа припреме за терен, одлазак на терен итд. на том видео запису, на тој касети бар није био овај део о стрељањима. Јел сте ли видели Ви тај део о стрељању, Ви лично, дакле?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Видео сам кад је приказано на «Б92».

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Први пут?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Први пут и то не све комплетно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То што сте видели, то што је приказано то што сте видели, па Вас питам, ево били сте тамо, причали сте нам о томе, како се то што сте видели слаже са Вашим сећањем? Да ли то одговара то што сте Ви видели, да ли то одговара неком Вашем сећању? Да ли Вас је то можда евентуално и подсетило или? Разумете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, све ми је некако збркано, не могу да вам опишем то, не знам како да вам опишем. Све то што је на касети некако ми је збркано и не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли тај терен тамо одговара Вашем сећању? Да ли та дешавања тамо која сте тада видели на томе па и оно пуцање итд., да ли то одговара то некој Вашој представи, Вашим запажањима, Ви рекосте у једном моменту пао Вам је мрак на очи?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте пао ми је. Мислим да је викендица та где су унешени лешеви и та пољана, мислим да и она, али ово друго баш.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Саме активности, редослед догађања итд?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам баш за редослед догађања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте сигурни?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ова четворица прво убијених су одвучени у викендицу или поред викендице?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим одмах у викендицу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: У викендицу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тужиоче изволите?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Иако је оптужени на неки начин посредно то одговорио могао би да се изјасни да ли је у неким родбинским односима са опт. Медић Слободаном, ако јесте у каквим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неке родбинске везе?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Родбинске везе не, а моја сестра је удана за Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ваша рођена сестра је удата за прво-оптуженог?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Следеће питање би било да ли је учествовао у било каквим војним тј. оружаним дејствима док је био у овој јединици?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли поред пута који је описао између Јахорине и Трнова који је новопробијен, како смо чули, да ли постоји неки други пут, нека друга путна комуникација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једини начин да се с Јахорине дође до Трнова тим путем или постоји неки регуларан пут којим се иначе долази?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја мислим да постоји пут преко Сарајева, али је он био у муслиманским рукама, па није могло доле да се иде него овим мобилним путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте ви на неки начин пробијали тај други пут или неко пре вас?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисмо ми пробијали јер је био пробијен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У моменту када група заробљеника устаје и креће, да ли се сећа, да ли може да нам каже да ли му је неко наредио да крене са том групом према оном шљивику где је извршена егзекуција или је сам кренуо онако на своју руку?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви аутоматски кренули за осталима, или је неко наредио покрет идемо?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Наредио нам је покрет идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате ко, како сте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да не знате ко је наредио?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Још једно питање кад је гледао овај снимак који је приказан на телевизији «Б92» да ли је себе препознао на том снимку?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком моменту?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У моменту кад се креће био сам у зачељу колоне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се још негде видите на снимку?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, на том снимку што је приказано, не што сам видео на «Б92».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас ја још нешто питам. Кад леже заробљеници ту кад су изашли из камиона, онако леже како сте рекли, да ли неко од вас можда разговара са њима? Да ли неко, значи, од вас ту који стоје ту?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да нисам био тад тамо да сам отишао по батеријеу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислим да нисам био тамо, да сам отишао по батерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте већ кренули?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих нешто тражио на неки начин реаговао од тих заробљеника, да ли знате, док сте ви ту и кад се враћате у тим деловима?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су било шта причали или нешто тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Са њима не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала Вам. Изволите. Извињавам се само ће колега још које питање.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Намеће ми ова овде карта коју ви за сада немате, само пар питања. Да ли Вам што говоре називи Тошићи, Турови, Годиња?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ништа Вам то не говори?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви уопште не знате овај крај да кажем, ту око Трнова где сте били Годинске Баре и тај део, не познајете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Чуо сам за Годинске Баре после сад како је почело ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И не разумете се у ове да кажем топографске ознаке и карте?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ништа. Јел то све.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Интересује ме кад је потписао тај уговор ко је друга страна уговорна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте кад сте дошли у јединицу, кад сте се причули први пут да сте потписали уговор, па ко вам је дао тај уговор да потпишете или ко је назначен?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нафтна индустрија Крајина, Мирковци.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И да ли он добија један примерак тог уговора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да сте добили Ви?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да јесам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ко даје плату?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у коверти што смо добијали добијали смо неки папир на којем је исто писало НИК, Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, пита Вас пуномоћник ко Вам лично даје, благајник, ко?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Тај благајник Вученовић Бранислав, он је радио тамо.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је рекао да је добио две врсте комбинезона тих, један шарени, један црни, да ли му је познато, да нам објасни те комбинезоне, ко их носи, да ли их је носила нека друга војска или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако ћемо питати. Ја сам питала већ у вези тих комбинезона да ли се одређени комбинезон носи у некој прилици, да ли је то одговарајуће? Али сад ћу Вас питати да ли су то нови комбинезони за вас, да кажем сашивени?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате ли ко вам је шио или ко вам је произвео, да кажем, те комбинезоне, одакле су они дошли?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је шивено у Вуковару, али нисам баш сигуран.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јели неко још сем њих носио поготову тај црни комбинезон?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На кога мислите?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Нека друга јединица војска Републике Српске, војска Републике Српске Крајине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви видели да нека друга јединица, значи ван Ваше јединице «Шкорпиони» носи такав исти комбинезон?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је било неких ознака на тим униформама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га питала и објаснио је детаљно тачно где, кад, у ком моменту добијају ознаке и то.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каже да су тамо кад су обезбеђивали та нафтна поља у Ђелетовцима да је била стража, да ли је он лично давао стражу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила не. Он се бавио камионима и оправком возила и тим техничким питањима?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Одлазио са на линије.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Која је била непосредно виша команда овој јединици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате која је била виша команда вашој јединици «Шкорпиона»?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У Вуковару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате име те команде?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам. Вуковарски. Не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каже да су били на тој локацији тамо код Трнова у близини те линије фронта да је командант Медић ишао на Јахорину на састанак. Са ким је ишао на састанак?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате јел ишао са неким још или је ишао сам и да ли знате нешто у вези тих састанака уопште?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала нешто слично томе.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Када су дошли на Јахорину тамо су преспавали и били су један или два дана, да ли је било неких других официра или цивила других формација војних и полицијских?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је одговорио, рекао је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шта је рекао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорио је да не зна, да није видео.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А он каже да су два аутобуса цивилна «Шид транс» превозила. Ко је изнајмио те аутобусе «Шид транс»?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам, то није био мој посао, а не знам.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Шид је у Србији?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте, Шид је у Србији.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па како аутобуси из Србије?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Зато што вероватно у Крајини није било аутобуса да могу да нас мобилишу да нас превезу.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не знате које?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна, рекао је да не зна.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Мислим да је судија Крстајић питао колико је удаљена линија фронта од места где је сместио јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте питао је.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Питао га је и ово да ли је он лично учествовао у борбама. На линији фронта јел сте учествовали у борбама?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Казали сте да је било погинулих. Колико је било погинулих тих месец дана?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Од тих месец дана један је погинуо и 35-40 рањених.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је била нека импровизирана радионица у којој сте ви радили у Трнову док сте боравили тамо?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Да ли је имала муницију босанска војска?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Јел сте се од њих снабдевали муницијом?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: А ову нафту и храну на Јахорини, ко вам је дао?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно војска Републике Српске. Нисмо имали сваки дан. Не могу вам тачно рећи, два пута, три пута недељно смо имали кувања, а ово друго смо ми понели са собом у конзерве, нареске, паштете, готова јела и тако.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Он је рекао да је на почетку кад су кренули с тим камионом тамо на месту где су ови стрељани да је ушао на предња врата и да не зна ко је био позади, али да је касније отворио станицу и кад су излазили да ли је видео ко је из његове јединице био на корисерији тог камиона у коме су били заробљеници које је он возио, ко је излазио из коросерије?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је био Пера, још је био неко, али не могу тачно да вам кажем, не могу да се сетим.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Када је овај Вуков долазио ту на то место одакле су кренули с њима, да ли је неко разговарао са њим?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам нисам био у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да није био у том моменту, није уопште ни видео да је он сишао, да он није био присутан, уопште и не зна.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Онда сам побркао. Да питам ово: Стојковић је снимао стрељање?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, то је одговорио, то сам га ја питала.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Каже да је он био позади, а да су неки били ближи вратима викендице где су убијена ова двојица. Ко је био најближи вратима викендице?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да не зна. Поставили смо сва та питања.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: И ово још задње питање. На који начин је јављено да су српски заробљеници убијени?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па јавили су ови, тај потпуковник што је био вратио се у село вероватно је тамо добио информацију како шта, ја не знам, вратио се назад и ту је саопштио.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Тако усмено лично?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само бих се ја вратила на једно питање које се поставило. Нешто ми сад ту није потпуно јасно. Питао Вас је пуномоћник да ли сте оружје добијали од босанске војске, јел тако, муницију и оружје, али оружје је питао, а Ви сте одговорили да, а претходно сте рекли да сте ви оружје понели са собом из Јахорине и да се тако у ствари тиме снабдевали, па сада да ли сте тако или овако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па потрошено је госпођо муниције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте онда рекли да су одлазили на Јахорину по набавку даљих потрепштина међу којима оружје и муниција, па зато Вас питам, јел

се одлази на Јахорину или су узимали од ових босанских јединица или су и једно и друго?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нешто ситне муниције узимано овде у Трнову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од тих босанских јединица, како кажете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: А маљутке и бомбе и шта ја знам гранате за минобацаче то смо са Јахорине доносили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, тако сте објаснили, до сад нисте ни у једном моменту споменули да сте од босанских јединица добијали наоружање? У реду због тога Вас то питам. Хвала изволите.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли може да нам каже ко је све био у Ђелетовцима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како мислите?

НАТАША КАНДИЋ: У време кад су они боравили тамо које службе постоје тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру фитме Нафтне индустрије или у оквиру ваше јединице?

НАТАША КАНДИЋ: Прима плату, склапа уговор, неко му даје потписује уговор, неко му враћа, ко је тамо све?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је то обезбеђење Нафтне индустрије, јел тако, тако сте рекли и да је то та служба која ради обезбеђење?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је у служби обезбеђења у ствари, тако је и примљен, с тим што обавља техничке послове поправке.

НАТАША КАНДИЋ: Ја питам шта постоји још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нека служба сем службе обезбеђења постоји?

НАТАША КАНДИЋ: Ко чини ту Нафтну индустрију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Препостављам да пуномоћник хоће да Вас пита јел постојало људи који су радили у производњи, у преради, у дистрибуцији?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Они нису били под нашом командом и нисмо имали с њима никакве контакте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи они су функционисали у оквиру саме те делатности производне, а ви као обезбеђење сте били посебна јединица?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Шта су производили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, производња је производила нафту, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су нафтна поља?

НАТАША КАНДИЋ: Јел то била експлоатација нафте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

НАТАША КАНДИЋ: У чему је био њихов конкретан посао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад ћу ја питати. Хоћу како да не, апсолутно. Значи та јединица која је оформљена као јединица обезбеђења, шта је имала задатак?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Имала је задатак да обезбеђује нафтна поља, бушотине тај део црктне станице или како је зову не знам ни ја изван Ђелетоваца и један део пограничне линије са Хрватском. У којој дужини, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било оно обезбеђење као војно обезбеђење да се стоји на месту, да се пази да неко не прође, јел тако, класично оно када војска?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Уз границу су биле те бушотине и онда је, по мени, ја не знам да је то тако неко и донео да се обезбеђује граница због тих бушотина.

НАТАША КАНДИЋ: Где су боравили, јел су боравили на терену поред бушотина или су боравили ту где им је било седиште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас ја претходно питам. Ви сте рекли да сте радили техничке механичке послове у оквиру те јединице, а да ли сте уопште радилди на посао обезбеђења, било када, било у замени некој или било шта? На обезбеђењу самог објекта, бушотина Ви нисте радили?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него те техничке око возног парка?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ови остали који су радили, значи обезбеђење, где су они боравили?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па у шуми, на пример била је шума, тамо је била једна бушотина, радни вод је постојао за то, правио је тамо неке брвнаре где су војници одлазили на, не знам тачно распоред, али на смену су боравили у тим брвнарама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је смена било, да ли знате?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу вам рећи, два, три, четири дана, тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Непрекидно?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Једна чета, па онда четири дана ова друга.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, колико је појединац сваки, да кажем, сваки човек као јединка колико дуго је трајала та смена, 10 сати, 8, 12 сати?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислите на стражу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

НАТАША КАНДИЋ: Поменуо је да су имали на почетку униформе са српском тробојком. Кад он, у којим приликама носе ту униформу и докле постоји та?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је отприлике рекао униформу носе за време рада, јел тако, све време док су тамо у фирми они носе и рекао је у ком моменту прераста та униформа у «Шкорпионе» и када прераста назив, када добијају ознаке које носе на рукавима, јел тако и када се та јединица зове «Шкорпиони», то је објашњавао?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Кад одлазе у Кладушу, у којим униформама одлазе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите од ове две које имају?

НАТАША КАНДИЋ: Не, уопште?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је рекао да имају само две, претпостављам да је једна од те две?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Црна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У црним?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Са којим ознакама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте имали тад већ ознаку «Шкорпионе»?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да вам кажем, мислим да смо имали исто тробојку на капама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У време Велике Кладуше?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да. Сад да ли смо имали на рукавима не могу да се сетим. Не могу стварно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то са тим знаком, шта су мислили у «Шкорпионима», јел сте ви, шта сте паравојна јединица, чувари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, полако. Ви кад сте се оформирили као јединица, ви сте се оформили ради обезбеђења нафтних поља, јел тако смо рекли? Та јединица после, по потребама како сте рекли, Републике Српске Крајине, бива позвана да би потпомогла војску, јел тако? Шта Ви лично мислите коме припадате, да ли припадате војскци Републике Српске или сте ви самостална јединица, или српској војсци, или некој, шта Ви лично, пошто Ви само лично можете рећи?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: По моме лично смо били војска наше Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Регуларна војска?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, али обезбеђење Нафтне индустрије, јел од ње смо добијали плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Од Нафтне Крајине, за њих смо радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје и муницију?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То смо добили од војске Републике Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војске Републике Српске Крајине па сте самим тим сматрали да припадате њима, јел тако, у том смислу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: У којим унофирмама одлазе на Јахорину?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад крећете то према Трнову, па прехтодно на Јахорину?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У шареним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У шареним?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте сви једнобразни, сви сте у шареним, или је неко?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Чије су то униформе?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не разумем питање.

НАТАША КАНДИЋ: Чије су шарене униформе, коме припада, војсци Крајине, Републике Српске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је то унфирома неке војске, било наше, било стране, било да је то нека?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шивена та униформа лично за нас, за нашу јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него сама та униформа као таква, значи та зелена, јел сте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Војна униформа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то Вас питам, да ли знате чија је таква униформа, иначе, не директно та?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Као НАТО униформа у том смислу и тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, зато што има оне НАТО, знате оне НАТО па у том оквиру?

НАТАША КАНДИЋ: Која регуларна формација носи те униформе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да још нека регуларна војна формација то носи исто такве униформе, да ли имате сазнања?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Које ознаке носе на рукаву, на береткама?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је рекао.

НАТАША КАНДИЋ: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је. У ком моменту мислите?

НАТАША КАНДИЋ: На Јахорини, у Трнову, када иду тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекао је "Шкорпиони" носе, то сам ја на почетку питала. Рекао је да ознаке носе "Шкорпиони". После Велике Кладуше.

НАТАША КАНДИЋ: За време тог уопште трајања тог њиховог?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекао је после, јел сте тако рекли, ја сам Вас тако разумела, после Велике Кладуше да сте ви добили ознаку "Шкорпиони" кад идете на Трново да ви носите ту ознаку, јел тако или не?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На рукавима да ли смо је остављали не могу вам рећи, мислим да су скидане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте добили пре тога ознаке, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви сте их скинули из безбедносних разлога?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Вероватно из безбедности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у принципу сте имали ознаке "Шкорпионе" у том моменту?

НАТАША КАНДИЋ: Не, нису имали.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ми смо имали на рукавима, али вероватно је свако имао у себе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам у Ђелетовцима пре него што сте кренули имали сте?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, јел то је било на чичак и онда само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то Вас питамо.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а које ознаке имају? Скидају, значи шкорпионе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате неку другу ознаку кад скинете ту шкорпионе?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На руке не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли на береткама?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Имамо тробојку српску.

НАТАША КАНДИЋ: Само бих замолила да нам оптужени каже да ли Ђуро Милеуснић све време док су они у Трнову у викенд насељу он, односно он је био тог дана у викенд насељу. Јел он борави све време са њима доле или је повремено на Јахорини, односно на Трескавици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште где је он? Рекли сте, у једном моменту сте га споменули?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ђура?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да? Како се презива Ђура?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Милеуснић. Сваки дан је био са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: С ким је био?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Са мном. Ја и он смо заједно одлазили у Трново да вршимо те доставе и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте возили, а он је?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, и он је возио са другим камионом. Један је увек прво отишао, снабдео једну нашу јединицу, онда долази у Трново, да ли он, да ли ја, како који дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ђура Милеуснић је био задужен да вози један од камиона, а други од камиона сте били задужени да возите Ви?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А ко је возио аутобусе када су долазили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате те цивилне што сте рекли да су, да ли знате ко је возио?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Људе не познајем, али вероватно «Шид транс».

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је неко био задужен да брине о аутобусима који су остали на Јахорини?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли је неко?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па били су возачи тамо.

НАТАША КАНДИЋ: А ко су ти возачи?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Из «Шида транс» не знам их по имену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Објашњава да су возачи били из «Шида транс» и да их он не познаје и да не зна нити имена нити ишта и они су остали са аутобусима на Јахорини и нису ишли даље?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нису могли да прођу, да су могли проћи вероватно би ишли доле.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је имао прилике, да ли је видео у насељу Трнова неке аутобусе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте после, пошто сте често циркулисали, колико смо схватили свакодневно ишли до Трнова, да ли сте видели било какве цивилне, војне, босанске, није битно чије?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Шта се кретало улицама по Трнову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било аутомобила или неког другог превоза?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Аутомобила није било, било је ципова, војних возила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је једино што је ишло?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Једино што је могло да прође од Јахорине до Трнова.

НАТАША КАНДИЋ: Не, ја питам за Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, за Трново каже било је само ципова и камиона, ништа друго, рекао је.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ништа друго. Било је коња и кола сељачка и шта ја знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли он зна ко је са њима био, водио их у одређене операције као нпр. у Кладушу, да ли зна ко је Мргуд?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да не зна од кога је његов командант добијао наређења, али мисли од неког вишег из војске Републике Српске Крајине, тако је одговорио, ја сам га то питала, јел тако? Сад можемо посебно питање да ли познајете Мргуда?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Познајем га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете га?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га виђали некада, јел долазио некад код вас у јединицу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Долазио је у јединицу, а виђао сам га понекад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У Ђелетовцима кад наиђе и случајно се задесим тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Кога још виђа у Ђелетовцима, да ли је виђао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало ја ћу да поставим питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је виђао некога из регуларне формације из Србије и из полиције, из војске?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте некога од познатих руководећих кадрова које би Ви препознали, виђали да су долазили у Ђелетовце на неке разговоре с командантом вашим или нешто тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је виђао некога из Српске добровољачке гарде?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте виђали неког од других неких јединица српских јединица за које се знало?

НАТАША КАНДИЋ: Црвене беретке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте неког виђали у то време?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Долазила је једино из Вуковара, из вуковарске те јединице, касарне шта ја знам, долазили су неки.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало гласније не чујем.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Знам да су из Вуковара долазили неки официри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из касарне из Вуковара?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви не знате њихова имена и то?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Као запослен јел имао право на годишњи одмор?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте за време док сте радили у Нафтној индустрији имали годишњи одмор?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Имао сам годишњи одмор, имао сам здравствено осигурање, пријављен сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све редовно, као у свакој другој фирми?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Замолила бих да нам опише како изгледају тај пуковник или потпуковник и тај нижи официр?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате како изгледају та два лица о којима сте причали да су дошли са пицгауером?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па овај пуковник по мојој процени можда је имао 50 и неку годину, био је сед, носио је капу ону официрску Републике Српске, овај млађи тако шта ја знам 30-ак година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Надовезаћу се само један моменат, да ли су вам се они у једном моменту представили па рекли ја сам тај и тај, да ли сте се упознали оно кад сте се видели први пут па сте се упознали?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Можда јесу, али не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имена и презимена, надимка, било чега?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу, 10 година је прошло, војске је било пуно тако да.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле су они дошли, да ли из команде у Трнову или одакле они долазе? Из ког правца га заправо заустављају на путу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле они долазе обзиром да смо чули как су?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Из правца из Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ту на раскрсници где ја излазим са пртеног тог земљаног пута на асфалт они су ту стајали где сам ја требао да изађем и зауставили су ме и питали су ме да ли знам где се налази јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то смо чули. Значи, из правца Трнова?

НАТАША КАНДИЋ: Што су стајали? Сад каже да нашао их је на путу како стоје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па претпостављам да то не може он знати зашто су они стајали, он не зна зашто су они стајали? Они су се распитивали, они су чекали да неко наиђе, он је рекао распитивали су се где се налази њихова јединица, тако сте рекли да су питали, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су њему ти официри били познати будући да је он свакодневно ишао у команду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их раније некад видели?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли их је после тога некад видео?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте их после видели?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икад чули о њима нешто после овог догађаја или препознали их на телевизији или?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли они стварно постоје?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сад после целе приче не би могли овакво питање поставити. У реду па видите да одмах реагујем, не морате молим вас. Ја сам реаговала, одмах сам.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ја бих молио да упозорите пуномоћника да не поставља оваква питања?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, ја сам реаговала заиста питање је сувисло, описује их и то сада не можемо их после свега питати да ли постоји заиста.

НАТАША КАНДИЋ: Колико у пицгауеру може да стане људи?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шест људи до осам у седећем ставу.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се сећа да ли војници, рекао је да је у сваком пицгауеру било по два војника, да ли они иду такође према линији или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем ове двојице, значи, кажете руководећи кадар, тог пуковника или овог другог нижег чина, да ли ова по двојица војника који се налазе у пицгауеру исто крећу са вама том приликом или они остају?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Један пицгауер се враћа назад са та два војника и шофером и који је био трећи у том, не знам, који се вратио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај што остаје?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Они остају с нама и ишли су до.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ти војници који су били унутра?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих било?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па двојица, двојица је било у сваком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, остају ова два руководећа, да кажемо, људи руководећи и двојица војника и шофер? Њих је укупно петорица? Јел сва петорица иду са вама?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тим путем то ливаде и све то, сви иду комплетно?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Кад он чује од тог потпуковника или пуковника да ће ови заробљеници бити размењени за заробљене Србе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је ту кад су дошли? Кад вам он каже?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У возилу, пошто је са мном био тај капетан, ја сам га питао одакле су, како шта, па кажу ухватили смо их ту у једној кући, почели да скидају униформе, опколили смо их.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте све испричали, и у том моменту сазнајете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, већ кад ви идете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Шта ће с њима бити, кажу возимо их на размену Муслимани су ухапсили наше, тачно не могу вам рећи, да се направи размена, ми њима предамо, они нама наше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у том моменту ви већ крећете тим путем, јел тако, већ се налазите у камиону, камион креће и тада вам он прича ту причу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли су значи сви обавештени да они заправо воде ове људе на размену, да ли Петрашевић зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате кад су они отишли на разговор са осталим Петрашевићем и осталим члановима обезбеђења да су они њима рекли шта се ради с овим људима, шта треба да се уради?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: то не могу рећи, нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није присуствовао томе, па не зна.

НАТАША КАНДИЋ: Како су изгледали ти људи који су претоварени из пицгаура у његов камион? Како су изгледали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали заробљеници мислите?

НАТАША КАНДИЋ: У ком стању су били?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су били заробљеници?

НАТАША КАНДИЋ: Рекао је да су били везаних руку на леђима, како су изгледали у лицу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте их видели, јел су били млађи, старији?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па госпођо, то је брзо трајало, пребацивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, да ли сте видели ја Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па онако, шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел су били млађи, старији, по вашој процени?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па било је и млађих, било је и старијих, колико год нас има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли нешто карактеристично што сте запамтили евентуално или нешто по чему би могли да их опишете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не бих могао да их опишем никако.

НАТАША КАНДИЋ: Будићи како каже да су кренули да направе размену ових заробљеника, да ли им неко поставља питање да се обавести командант Медић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам ја питала више пута.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли онда где ће да изврше ту размену, где ће да преузму те друге заробљенике, да ли може нешто о томе да нам каже?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се водио било какав разговор са тим, рецимо ко је био са вама у кабинџи или са било ким другим? Где треба да се обави та размена?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Треба да се обави, како је он рекао, да се обави на нашој линији пошто је најближе између нас и Муслимана најмања је раздаљина била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту значи, где Ви стајете отприлике?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, већ од наше прве линије до муслиманске линије. То је била најмања раздаљина па да се то ту обави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је ова раздаљина што сте малопре колеги одговорили, јел тако, колико сте рекли да је?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика је та раздаљина?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам кад нисам никад био.

НАТАША КАНДИЋ: Када у ком тренутку потпуковник се враћа у команду, кад и због чега?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да се он враћао у неком моменту, али се враћа и он у исто време, јел тако, Ви сте рекли Ви се враћате по батерије, а он се враћа?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Потпуковник се, кад смо дошли на линију, из којих разлога не знам, рекао је момци сачекајте ја идем часком до команде и враћам се назад, е после тога пар минута, не знам ни ја колико пет минута, сам отишао до камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он кад се вратио потпуковник је већ био ту, тако да он не зна моменат кад се вратио?

НАТАША КАНДИЋ: А кад он сазнаје да више није у питању размена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште у неком моменту Ви сазнајете шта ће се у ствари заиста десити и да неће бити размене?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кад је почела пуцњава.

НАТАША КАНДИЋ: Али мало пре је рекао да је потпуковник дошао и рекао, питање је сад коме, да је пропало, да су српски заробљеници убијени и масакрирани?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коме је то рекао? Ви сте рекли да сте тад сазнали кад се он то вратио, јел рекао свима присутним или само Вама?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па није мени, вероватно свима присутнима ко је био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте ви тако чули, није се он Вама обратио па рекао?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, али он, потпуковник се враћао пре њега, да ли је он онда значи њега посебно обавештава пошто логично је претпоставити да је потпуковник то рекао одмах чим је стигао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То не зна од момента, он зна само од момента кад је он дошао да се он обратио, он не зна шта је у међувремену се дешавало по овом што он каже, он не зна кад. Можда је он дошао 2 минута пре њега, можда 15 минута, он не зна кад је дошао.

НАТАША КАНДИЋ: Када је он гледао видео касету у Ђелетовцима?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам гледао видео касету у Ђелетовцима него код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је сам узео касету и прегледао.

НАТАША КАНДИЋ: Па где у Шиду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кући.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Код куће сам гледао имам видео и телевизор и гледао сам код куће.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Изволите хоћете Ви први?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Пошто је он рекао да је предао своју радну књижицу, да ли је њему уписан тај стаж који он имао тамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли Вам је у радну књижицу уписан стаж онај који сте провели у Нафтоној индустрији?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где вам је пошто се надовезује, ја ћу да наставим, а где је та радна књижица, имате ли је Ви код Вас?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате, поседујете је?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Ви сте га питали судија када су дошли ови са пицгауерима па пребацили итд., сад они покушавају да успоставе комуникацију са својим командантом и не успевају пошто немају комуникацију. Да ли тамо, када су дошли имају могућности када су дошли тамо докле је могло да се дође пре линије, да ли су тамо имали могућности да успоставе комуникацију са командантом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам мислила на цео тај део, не само у моменту кад су изашли, комплетно?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не, он сад каже овако, овамо имају зато што имају везисту тамо где им је команда и они није успоставио комуникацију, да ли тамо има могућности да успостави комуникацију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, кад сте ту изашли из камиона на том делу па док ходате, док не долазите до ливаде, да ли ви имате неку ту радио станицу, да ли неко од вас поседује ту код себе?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема? И да ли постоји могућност да се успостави било каква веза?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не, пошто се то налази између брда и није било могућности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ни код вас не носи ни код обезбеђење нико не носи било какву врсту комуникације са собом?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Када одлази по батерије он каже да узима хлеб и узима мањарке. Шта су мањарке пошто неко зна или не зна?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је питао колега?

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Не маљутке, него мањарке? Само да објаснимо само због тога што је он рекао да је узео и мањарке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мањарке су канте у којима се преноси храна.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: И колико је тих мањарки узео тамо, понео?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Две мањарке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у њима сте понели храну претпостављам?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Храну да. Мислим да је био пасуљ али нисам сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они онако метални као казани, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. ЈЕВРИЋ ЗОРАН: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Изволите. Хоћемо ли да кренемо, којим редоследом? Нема проблема, хоћете Ви први изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио само оптуженог да појасни, Ви сте га питали мислим, односно члан веза господин Крстајић га је питао у погледу тог филма и снимка па је он одговорио да му је било то доста збркано, само да појасни

шта он подразумева под тим збркастом у контексту самог тог филма, шта му је то све било нејасно и зашто и како већ, да не би био сугестиван?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац Вас је питао, оно што сте ви видели приликом гледања тог филма кад сте га видели целог, значи, слику егзекуције и Вашег сећања, то Вас је колега питао, колико се то подудара тако и Ви сте заиста објашњавали да по тој процени Вашој се подудара али да Вам је на филму збркано на неки начин?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само да појасним да прецизирам ово питање. Да ли му то изгледа као један целовит догађај и по ономе чега се он сећа, не само ово стрељање, већ доласци јер је испрекидан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви подразумевате под тим збрканом и да ли је догађај, мада сте то одговорили ишао оним током како га Ви памтите? Ви сте рекли да јесте? Па то збркано, шта Вам то значи?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па збркано значи има много прекида на тој касети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каквих прекида?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па откуда знам, мислим да баш све није приказано што је било и како је било и шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на егзекуцију или мислите на целу касету ово припреме, претхоно одласци на терену и то?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па опћенито на егзекуцију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента, значи оног од изласка?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да, кад смо стигли камионом и од истоваара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта мислите да је прекидано?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не могу вам рећи тачно шта. Нисам видео касету комплетну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али причате сад о егзекуцији за коју сте рекли да сте видели?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сад сте рекли да сте тај део видели?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па нисам видео цео комплетан, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, то што сте видели, шта је у том делу што сте видели мислите да је испрекидано?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па има испрекидано сад ово, па прекинуто па оно, па шта ја знам, не знам ни ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На шта вас асоцира са тим што кажете да је то испрекидано, јел кад се снима може да се заустави па наставити или хоћете да кажете да је нешто избачено или уметнуто, то Вас питам?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То ме највише копа. Ја мислим да је нешто и убачено и избачено и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па онда по Вашем сећању, шта мислите да је то избачено или убачено?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, има неких делова којих се не сећам да су уопште се дешавали тада него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су то делови?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам ни ја како да вам кажем, при крају, а има нешто и из почетка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али морате нам рећи ако кажете да се не слаже Ваше сећање и та виђена касета тада, а кажете да се не слаже, па мислите да је нешто избачено,

морате нам опет на шта, ако хоћете, наравно, на шта се то односи да би могли да нам објасните, не можемо?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На шта ме највише асоцира – Момића на том снимку јако мало има, а био је тамо и све то, Косановић му је брат од тетке, мислим да је прерађивао ту касету и да је избацивао јел до тад на касети је имало време и датум и шта ја знам, а за време тог снимка то је избачено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који део тај са Момићем што кажете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам који део, не могу вам рећи део неки, али нема га.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А какве везе имају Косановић Душко и Момић?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па брат од тетке му је Косановић, Момић Косановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од реођене тетке брат?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па мислите шта?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да је ту нешто монтирано, намештано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сем тог дела, ево сад сте образложили то што Вас питамо, имали још неки такав део евентуално?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, можда нисам видео целу касету. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оно што сте видели да ли би још нешто могли тако објаснити као сад ово?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете? Вама то нешто изгледа а не можете објаснити шта, који моменат, где? Да ли можете још нешто рећи у вези тог Вашег виђења касете, мислим то Вас пита бранилац? Можете, не можете, таман посла нећемо ми ништа? Да, наравно. Значи то би било то. Да ли имате још питања? Изволите колега?

АДВ. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, ја бих се само надовезао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само се представите?

АДВ.МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: бранилац опт. Петрашевића и опт. Вукова. Ја бих Вас молио да овде у овом моменту већ расчистимо нешто што мени није јасно, а ја сам разумео из исказа оптуженог који се сада саслушава да он на тој касети коју је гледао код куће уопште није видео тренутак егзекуције и да је први пут то видео када је приказан снимак на телевизији «Б92» а везано за процес бившем председнику Слободану Милошевићу. Ми сада имамо једну контрадикторну причу па бих молио да то сада расчистимо јер само се надовезујем првим питањем, мислим да је то врло важно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам исто тако схватила. Није то спорно, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви кад сте гледали касету није било егзекуције, то у кући кад су они? Први пут кад сте видели заиста догађај са егзекуцијом било је на телевизији када се касета у Хагу приказивала и тада сте видели ове ствари за које сад кажете да су, мислите да су прекидане да Вам није јасно?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице, мислим да кад будемо читали транскрипт да ћемо уочити ово о чему ја сада говорим јер о тој збрканости се говори везано за касету која је гледана у Ђелетовцима, а не за ово на «Б92».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми ћемо овако поставити питање: Та збрканост о којој се говори да ли се односи на касету коју сте гледали у Ђелетовцима, да ли се односи на филм који сте гледали на «Б92» или се односи на једно и друго?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: На «Б92». У Ђелетовцима нисам никада гледао филм, гледао сам касету без тога код куће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, мислим да то није ни спорно, тако смо и схватили.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Када будемо читали транскрипт, али отом потом да дозволимо да. Којим делом јединица је ту на Трнову командовао Вуков Александар?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, пошто сте рекли да је командовао овим извиђачким водом, јел тако, да ли знате којим делом баш на Трнову је командовао?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па већином извиђачким водом, а и део вода који му се прикључио од једне чете, та која је била...

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је и у колико наврата евентуално виђао доласке Вукова, пошто је рекао да је већином био на линији, да ли је виђао његове доласке у тај део који је, како он означава командно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је пар пута, ја сам га то питала, рекао је пар пута, па сам питала колико често, па је он рекао да то није било неки редослед него с времена на време.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Шта је конкретно у јединици "Шкорпиони" радио Срђан Манојловић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате шта је радио Срђан Манојловић? Да ли знате уопште Срђана Манојловића, као прво то да Вас питамо?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па испочетка кад је дошао не могу вам рећи.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Мислим на Трново, само на Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На Трново?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ишао је са јединицом на положаје, пошто је био стручан за минобацаче и после кад су стигле те маљутке ишао је са њима да гађа вероватно.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је Срђан Манојловић био већим делом на линији или при команди и да објасни мало временску дистанцу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, прво некад виђали свакодневно, па да би знали о његовим активностима свакодневним, па ако јесте, да ли је он више био на линији или у команди?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па то вам не могу одговорити тачно. Знам да је био и на линији и да је био у команди и да је ишао на Јахорину по набавку, по муницију и шта ти ја знам.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Како Ви то детаљно знате када сте ви дислоцирани из јединице при команди војске Републике Српске која се налази у Трнову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да он детаљно баш не зна. Он је рекао ја не знам.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја могу да одговорим господину ако баш. Тако господине што смо ми превозили и војнике наше јединице и босанске јединице. Ако је било потребе за нашу јединицу, прво смо одрадили то па смо онда одлазили у Трново да одрадимо шта треба што се тиче вожње и тих превозења и шта ја знам.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли зна за било коју важнију одлуку коју је за време боравка јединице "Шкорпиони" на Трнову донео неко други а не командант и ако зна коју?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да је донео неко други неку одлуку?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не. Једино ово што су ти босански официри у вези стрељања, а ово друго за нападе и то су преносили, ишли су на договоре, договарали

се како шта и нисмо могли подузети ништа на своју руку ни јединица већ у садејству са Босанцима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Оптужени је дозволио могућност да у зависности од ситуације неке одлуке је могао да донесе и неко други, а не командант. Да ли он зна за неку конкретну одлуку коју је неко донео а да након тога командант није био обавештен, изузимајући овај случај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прво да ли знате уопште да је неко некад донео неку другу одлуку сем команданта? Да ли знате неку одлуку у смислу, неку значајну одлуку?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Што се тиче одлука, да појасним пошто колеге интервенишу, сигурно не о нечему без везе него значајну одлуку што се тиче војног деловања на терену?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па на терену ко је био на првој линији командант тај је могао да одреди у случају ако примети да може да напредује или да одступа, или да заштити војску да не изгуби војску.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, то Вас је питао, не да ли је могао, да ли знате да је неко донео такву неку одлуку?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Према томе овај други део питања.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Јасно је, у реду. Председнице већа, ја бих Вас молио да поставите питање да не бих сугерисао. У првом моменту сам схватио да је оптужени рекао да након доласка са пицгауерима он не зна да ли су то Срби, Муслимани или већ ко је у питању. Да ли пре него што обавља, пре него што крећу тамо се помиње размена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је сад објаснио детаљно. Он је објаснио да је о размени сазнао оног момента када овај капетан седи поред њега у камиону, почиње прича одакле си шта си и он каже то је размена. Значи, у том моменту. То смо веома детаљно испитали. То је он сада детаљно објаснио што се тиче тог дела.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Моје питање је било у следећем смеру председнице већа: Дакле, он дозвољава могућност да у том тренутку се у његовом камиону налазе и рецимо Срби?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам га ја питала више пута, он је рекао да не зна, да тек сазнаје да су то Муслимани. Кад сте ми рекли, кад долазите ту, кад излазе из камиона, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако сте ми рекли, тога се сећам.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Можда је одговорио али мене интересује ко тачно одлучује место кад камиони стижу до те задње тачке када излазе и заробљеници и та лица која су била у камиону, ко одређује место где ће камион да стане?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вам је отприлике рекао где да станете, где да се зауставите, јел сте ви то знали где је крај те линије и ту сте стали или вам је неко рекао?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам знао за крај линије докле смем да идем пошто први пут кад сам ишао ту ишао је са мном један од босанских војника који је ту радио и он је рекао доведе смеш да идеш, даље је опасно и ту сам се паркирао 10-20 пута не знам ни ја, прије тога и кад сам дошао ту ту сам се паркирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И овом приликом самоиницијативно?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесте.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Оптужени је рекао, између осталог, да је тај високи официр кога је означио као пуковник или потпуковник имао ону капу која је, бар по мом мишљењу, карактеристична, војничку капу, не војничку него ону с оним шилтом. Да ли је на том снимку који је видео када је први пут видео ту ситуацију која се односи сада на непосредно пре егзекуције, да ли је некога на снимку видео са таквом капом?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште на снимку видите неког од тих војних лица који су били, тих војника који су ишли с вама?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Па питајте да ли је рекао да су ишли, да се вратимо сад, да ли су они ишли са њим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да су ишли, али је одговорио да на снимку их не види.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли мисли да тај део снимка недостаје или нешто друго у питању, јел није логично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу га питати: Да ли можете на неки начин да објасните, јел ово што Вас пита адвокат је заиста логично, Ви кажете да сви идете и Ви и војници и сви идете и онда тај снимак који се види, значи види се један део баш како идете, па Вас зато он пита како је могуће да се они не виде на снимку? Да ли то уопште можете да објасните?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја не могу, могуће да је тај део снимка избрисан. Не знам, стварно не знам.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Када су стигли ту на ту крајњу тачку непосредно пре егзекуције, да прецизира пошто је говорио да један пицгауер се вратио и да један остаје, где је тај пицгауер у односу на његов камион, камион који он вози?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га то питала, он је рекао ту близу, али не може да определи тачно. Он је одговорио на то.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Које је та храна са мањаркама и тај хлеб, коме је ношена?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На линији војске наше.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је примопредаја требала да буде извршена на том месту где сте стали?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ко каже да се скрене на ту пољану након тог одлажења до места егзекуције, да ли је то, он је помињао ја врло прецизно постављам питање? Дозволите колега немојте бити нервозни, нема никаквих разлога. Он је рекао да је то по његовој претпоставци наредио или пуковник или потпуковник. Ја га сада питам да прецизира да ли може да се сети ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате ко је тачно рекао да се пређе с пута на пољану у том моменту када је рекао неко?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли зна за која дејства служе маљутке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате зашта се употребљавају маљутке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: За уништавање покретних мета, возила и можда кућа и тако, бункера и шта ја знам.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли може да објасни шта би то са линије, имајући у виду оваква својства овог оружја, шта би то могло да се маљуткама гађа у тој конфигурацији?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да смо на терену претпоставки, заиста, шта би он могао, ја Вас молим. Управо реагујем, пре него што сте ви успели да укључите.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја ћу покушати да преформулишем питање. Дакле, добили смо од оптуженог врло прецизан одговор за кога дејства, према његовом, јел тако знању, се користе маљутке? Моје питање могу да преформулишем да евентуално као такво прође, да ли уопште на тим линијама које су једна и друга линија, дакле, линија војске Републике Српске и линија противне стране, да ли уопште у том простору је могуће да се крећу, чули смо да нема шума, да нема камиона, да нема аутобуса, не може да се пролази, па шта то може да комуницира на том међупростору да би маљутке могле да делују?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало. То се своди на исто. У суштини адвокат хоће да Вас овако пита. Те маљутке сте рекли да сте дошли по њих. Да ли оне уопште ту на терену могу да се користе у било коју сврху, по некој Вашој процени? Да ли може или не може само Ви шта мислите или не можете да одговорите, да ли имају сврху, он није био на линији, он није користио ту врсту оружја?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Могу пример да вам кажем. Овим путем којим смо ми долазили од Трнова до тог места где сам возио храну нашој јединици дан, два пре тога босански камион кад смо ми били на одмору носио је исто то што смо ми и било је пар војника унутра и возач погођен је маљутком. Вероватно нису пуцали Срби на њега из маљутке. Значи, да о томе постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи Ваш закључак? Добро, у реду.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли се сећа ко инсистира на његовом одласку по касету, пошто је то рекао, пошто је касета истрошена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао овај Стојковић, то је већ рекао питала сам га.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Где налази ту другу батерију?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Трнову у команди.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У Трнову која је била на пуњењу, пошто нисмо имали струје.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли је њему познато зашто се чека касета?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли може да одговори на питање колико времена треба од тог места, дакле, било у повратку било у одласку, од тог места где су стали са тим заробљеним лицима, па до команде у Трнову, прво до њихове команде, дакле, команде јединице "Шкорпиони" па потом одатле до команде у Трнову, временски?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Временски да се крене од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Места, значи, где сте зауставили камион?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Прво до тог нашег времена колико треба па потом до команде те?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Седам, осам до десет минута до наше команде.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: А потом до Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Тако исто до Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да Вам је требало пола сата да одете и да се вратите? То је рекао, ја сам га питала.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли постоји од команде до Трнова, пардон од Трнова па до њихове команде, а потом од команде до места где се заустављају са тим камионом и заробљеним лицима непосредно пре егзекуције? Да ли постоји један или два пута?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Постоји само један.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли сте онај други пицгауер, који је дошао са вама и који кажете да када је отишао, јесте ли се, ако ја добро схватам Вашу причу, јесте ли се срели на том путу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Јесмо.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Када?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кад сам ја ишао по батерију и по храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте се враћали или кад сте ишли?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кад сам кренуо по рану, значи у Трнову сам сремо, можда 50 метара од команде, онда је кренула, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где храна?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е сад, према, госпођо то је пут од Сарајева према Фочи ја мислим, нисам сигуран, пролази кроз Трново. Кад се изађе из Трнова можда пар стотина метара скреће се десно на то место где смо и возили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту сте га срели?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: И кад сам изашао на главни пут тај Сарајево претпостављам Фоча улазим у село и ту сам се срео са тим пицгауром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да је то баш тај?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па мислим да је. Не могу да кажем сто посто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Претпостављам да није био једини, па зато питам?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Последње питање: Да ли је било у односу на оно стање које је оставило било каквих покрета, промена позиције док се он није вратио са том касетом, односно батеријом?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од момента кад сте отишли до момента кад сте се вратили затекли сте исто стање?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Е сад не могу то да вам одговорим, да ли је већ се кретало или су још лежали, то не могу да вам објасним, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се да ли ту било неке промене? Добро. Хвала Вам. Изволите колега?

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Моје питање се односи на егзекуције шест заробљеника. Сад молио бих ако може да одговори са да или не. Да ли је видео да Александар Медић пуца?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Толико. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има неко евентуално неко питање? Ми смо отприлике Вас питали што смо сматрали да је битно и што смо желели да Вас питамо. Сад Вас ја желим питати имате ли нешто Ви да кажете што Вас ми нисмо питали, што сматрате да је важно, да нам објасните, или неважно није битно, углавном нешто евентуално што Ви желите да испричате а да нисте рекли до сада?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не. Имам само да додам. После пар дана тога, како бих сад то рекао, јединица босанска је протерала један део муслимана, ишао сам тамо и превезао сам, тачан број лешева не могу вам рећи – искасапљени деце, жена, с опрштењем одсечена глава, полни орган у устима и тако те ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије деце?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па вероватно српске, пошто су протерали Муслимане са неког дела и ту су нашли, онда је потоварено у камион, па сам превезао до Трнова, одакле куд је отишло, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте имали наредбу да их скупите и да из довезете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Нисам их ја скупио, ја сам дошао тамо одвезао војску, потоварени су у камион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покупите, то мислим и да их превезете? А где до Трнова, у ком делу Трнова?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То је горе у брду изнад Трнова, то је источно-северни део, ту су били Босанци, па су се тако, линија је била не знам ни ја, значи на том делу сам послан да то одрадим, превезем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Да ли имате још нешто да кажете у вези самог овог догађаја који се Вама ставља на терет, да ли имате нешто евентуално што Вас нисмо питали у вези саме егзекуције нешто да детаљније објасните у вези објеката или било шта сматрате да би било битно да нам кажете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате? Добро. Пошто смо завршили са Вама, ја ћу наравно да питам за оптужене да ли они имају питања за овде присутног Медић Бранислава. Међутим, пре тога, пошто је он ту присутан па да се не би враћали тамо, овамо, само ја имам обавезу по закону да Вам предочим одбране које су претходно дали оптужени који су саслушани, а Ви нисте били присутни њиховим одбранама да би евентуално дали Ваш коментар, или одређену примедбу или ако желите коментар неки, ако не желите, не.

Што се тиче одбрана, да кажемо претходно саслушаних оптужених ја ћу Вам, пошто су то доста велики транскрипти много ствари је ту речено, суштинске ствари неке ћу Вам предочити које се директно односе на Вас.

Што се тиче одбране прво-опт. Медић Слободана једино би Вам ту предочила један део у коме Ви сте углавном рекли да је он искључиво доносио одлуке, да је он био главни, да се ништа није могло одлучивати без њега сем евентуално ако он моментално није ту, али да је он о томе био обавештен, да је сазнао. Он нам је рекао у својој одбрани да је поред њега као команданта постављена команда, зато сам Вас ја и питала у вези те команде и да су заједничке одлуке доношене од стране те команде. Ви сте рекли да је искључиво он доносио одлуке. Значи, у том делу би се разликовао, да кажем неки. Да ли Ви можете нешто о томе рећи уопште или да ли имате жељу да кажете нешто?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: У тој команди нашој, командант Слободан и остали команданти чета, заменици, командири и ово и оно, они су доносили одлуке које су се разматрале и онда је донесен закључак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта је разлика, да ли су они доносили одлуке о спровођењу командантове одлуке или су заједно са командантом доносили генерално одлуке?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Доносили су заједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али то нисте рекли до сада, ми Вас питамо 5 сати па нисте то ниједног момента рекли. Рекли сте командант искључиво доноси одлуку, саопштава?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Договоре се шта ће бити, онда он каже та је одлука донешена тако, тако и по њој се поступа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко каже?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па кад се заврши састанак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, али нисте то ниједног момента рекли до сада, па Вас зато питам како сад то кажете? Рекли сте искључиво он доноси одлуке, саопштава њима па они спроводе, а сад кажете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ако он добије наређење од неког да сазове и каже: добио сам наређење, тако, тако и тако да се ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлуке које се доносе на нивоу ваше јединице?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: На нивоу наше јединице су радили у договору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У договору? Па то нисте рекли ни у једном моменту. До сада слушавамо већ колико сати. Рекли сте искључиво он доноси одлуке, тако сте нам рекли.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па можда нисам питање добро разумео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумели сте, најмање сам десет пута поставила то питање. Јел разумете, Ви сада кажете потпуно нешто другачије?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Мислио сам тако, у договору.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је ту тачно, да ли је он доносио одлуке или је команда доносила и да ли је постојала уопште икаква команда?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Команда није постојала, постојала је наша.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша у "Шкорпионима"? Поред команданта, да ли је била нека, да кажем, ужа команда?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Командири чета, заменик, заменици командири чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта, они су сачињавали команду?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је сад одлучивао – команда или командант?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па они су одлучивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, Ви то до сад нисте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па ја мислим да јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ми рекли, рекли сте искључиво командант доноси одлуке, он је непрекосновен, он је строг, њега се поштује и његове одлуке се извршавају? Разумете да је то контрадикторно? Не морате Ви да одговорите, ја Вас питам, Ваше је да ли ћете одговорити, имате право као окривљени да не одговорите на питање ако нећете или да одговорите како хоћете, али ово што кажете су потпуно две дијаметралне ствари, зато Вам ја морам то рећи да не говорите исте ствари у року од пар сати? Јел желите уопште да одговорите на ово, или желите да искоментаришете, не морате Ви дати Ваш коментар, ја Вас само подучавам да имате право, нисте у обавези?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кажем вам договор је између њих био. Договоре се и онда командант каже договор је таки и таки, ради се тако и тако.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, може ли с овим у вези само једно питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је сад предочавање, сад ту не би ишла питања.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Враћа се мало питање за ово, ако дозволите, у контексту том што Ви питате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро реците, али ово је предочавање.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да ли он присуствује тим састанцима када се доносе одлуке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је рекао да није.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: А откуд онда зна технологију доношења одлуке? Одакле му сазнање о технологији доношења одлуке ако не присуствује томе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли желите да одговорите на ово питање? Не морате.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Присуствовао сам на пар састанака што се тиче одлазак на терене, значи на два. Једном кад смо ишли у Кладушу, други пут за Трново и тако да сам у томе видео договор који како иде и шта иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да не идемо сад кроз поновно испитивање, заиста немојте.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Још само један битан екскурс, али уназад. Да ли је једини разговор његов са командантом, а поводом снимка који је био виђен на «Б92» био телефонски разговор који су обавили?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам то питала, он је рекао да, јел тако?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Дакле, никада у некој другој прилици није разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја сам га то исто питала, па јел су се дружили, кад су се дружили, па колико су се дружили – све сам га то питала.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: У реду, јасно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, што се тиче тога. Следеће што сам хтела да Вас питам: Како знате Ви да је Вуков Александар заменик команданта?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па то је знала цела јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се то причало или је неким званичним актом, да кажем постављен он?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам да ли је званичним, али се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да прво-оптужени каже, Медић Слободан каже да га је он поставио Вуков Александра званично за неког заменика. Међутим, Вуков Александар каже да је он то био само неформално, да није било донето. Да ли Ви знате нешто у вези тога?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате? Добро. Што се тиче опт. Петрашевић Пере, он није на главном претресу изнео своју одбрану, међутим, ми смо је прочитали пошто је његова одбрана дата у истрази у смислу са Законом о кривичном поступку ми имамо то право, зато ћу Вам ја предочити оно што се директно односи на Вас из тог његовог исказа. Он каже да сте Ви у једном моменту тамо у кући, близу куће када су ови остали, а то сте Ви видели јер сте све транскрипте добили, ја сам све доставила, да има још три метка и да сте Ви пуцали у викендици. То је значи од дана 08.09.2005. године у свом исказу рекао Петрашевић Пера, значи да сте Ви пуцали, да се Ваш глас чује на тој касети, да Ви кажете да имате још три метка, чекај, чекај имам још три метка и да Ви пуцате у викендици. Да ли имате нешто да кажете на ово?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па пуцао јесам али нисам у викендицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пуцали јесте?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Са та три метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви сте рекли да је Ваша пушка, то сам Вас питала неколико пута, да је била усмерена баш у том правцу?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па била је, али била је и овако стајала горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, баш сам Вас ја питала да ли је нечија пушка стајала на горе? То сам Вас следеће питала?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Госпођо, не могу свега да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас потпуно разумем, али ја Вам кажем шта је он рекао да сте Ви пуцали, значи, ту да сте рекли имам три метка, отприлике шта ћу с њима и да сте Ви пуцали? То је једна заиста озбиљна ствар да пуцате Ви у викендицу, да Вам остају ти меци, да Ви то кажете?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Немам коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је исто Ваше право. Такође, опт. Медић Александар каже да у Вашим рукама, наравно види пушку уперену према заробљеницима онда још на ливади, добро и Ви то нисте спорили, а да пуцате и у викендици и касније да пуцате у ове мртве заробљенике, да Ви пуцате у правцу значи викендице, да види да пуцате и да Ви после улазите у викендицу и да пуцате? Да ли нешто желите да искоментаришете?

Одговор је «немам коментар»?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је суштина ових ствари које се разликују искази, значи одбране оптужених. Ја сам на то првенствено мислила да је потребно да укажем. Ако још неко мисли да има неки део који је битан, ја сматрам да нема, нема никаквих проблема. Пошто сте Ви ово испричали што јесте, а пошто претходно саслушани оптужени могу да дају своје примедбе и коментаре, ја ћу замолити сада. Ви можете ту остати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Сад мени остаје нејасно. Чини ми се да сам пажљиво слушао и бележио. Господине Медићу Ви рекосте да нисте пуцали из страха, а сад, након ових предочавања рекосте «пуцао сам, али не у викендици»? знате? Мало пре сте рекли, пре сат времена да нисте пуцали тамо уопште из страха?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не могу да се стим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А сада рекосте, након ових предочавања, «пуцао сам, али не у викендици», па ми није јасно да ли сте уопште пуцали или нисте?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово је заиста одлично примећено. Рекли сте прво кад сте на ливади да само држите пушку и да не пуцате. То није спорно. Такође сте рекли испред викендице да Ви нисте требали ни чистити пушку после зато што нисте пуцали, па Вас сад заиста колега пита, сад кажете да сте пуцали негде другде? Шта је, јесте ли пуцали или нисте пуцали?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То је био крај и кренуло се назад. Имао сам три метка и опалио сам у ваздух.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то је значи у тој фази кад се све завршава?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Кад се завршава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то нисте тако објаснили? Значи, сад то тако објашњавате. Јел оно кад они пуцају кроз врата то је једна ситуација, а после кад се заврши ви? То је сад друга, добро. Станице са стране ту да би евентуално, ако буде неко питање.

Замолићу да доведете опт. Медић Слободана да видимо да ли има нека питања евентуално или да искоментарише исказ или било шта слично. Нећемо моћи сви бити укључени истовремено, прво да видимо да ли ће уопште имати нешто да каже или да га пита. Можда неће ни имати.

Добар дан господине Медићу.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте добро Ви, јел сте?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Памтим и боље дане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јел сте спремни да се укључите у суђење, у том смислу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте слушали данас комплетну, јел тако, одбрану? Знате шта сте Ви рекли, знате шта је он рекао, само ћу Вас питати, јел то право имате по закону: Да ли имате нешто да приметите, да коментаришете, да нешто кажете, неки Ваш став или слично?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Засад немам ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа да кажете? Хвала лепо. Немојте сада, то сад не можемо у овој фази. Само један моменат, да Вас нешто питам. Пошто сад имамо ову карту географску, да ли евентуално Ви имате нешто у вези са картом да кажете па би је ставили на ову документ камеру. Ја ћу замолити само да ставите на ову нашу камеру па да видимо евентуално. Ја ћу замолити режију да нам укључи камеру да би могли да видимо сада карту и да евентуално видимо. Карта је значи у некој размери отприлике како смо и тражили да буде, да нам мало објасните где се то налази мало тај део терена, пошто није.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ово су Турови, то није то. Трново ставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада то је велика карта.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нема везе то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта. Принесите ви њему карту нека он покаже где је па ћемо онда вратити на камеру, да он нам покаже тачно где је ако може. То је значи, терен Трново, јел тако? Да ли можете нешто да нам определите евентуално? Или хоћете, ево ту идеју сад нам је колега рекао. Ја сам свакако хтела да вам копирам данас карте да вам уручимо него нисмо стигли, па да се сутра евентуално изјасне, ако вам је тако, да ви видите можда.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Померите је мало десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајте, онда ћемо тако, пошто се веома мало види а карта је доста велика. Ми ћемо данас да то обавимо и да вам уручимо чим то буде могуће, па евентуално сутра или прекосутра да се изјасните да би могли пак мало детаљније. Ништа, онда нећемо у вези карте. Кад будете ви ипак погледали то детаљније онда ћете моћи нешто да кажете. Доставићемо свима па да ви видите, сви ће добити па ћете онда да се изјасните. Хвала Вам, ако немате нешто друго да приметите, можете се вратити.

Замолићемо Петрашевић Перу уколико жели, обзиром на његов став? Изволите?

Пошто сте слушали данас одбрану оптуженог, чули сте шта је он изнео, знате Ви шта сте рекли у истрази, Ви се браните још увек на начин на који се браните. Да ли желите нешто да га питате, да ли хоћете да нешто искоментаришете? Изволите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Хтео бих пар питања да поставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Када смо са Јахорине ишли на Трново, када смо кренули, које доба дана?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Укључите молим вас микрофон и реците да ли знате када сте кренули, у које доба?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да је било ноћу. Нисам сигуран.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Шта је специфично за то наше путовање?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је нешто специфично да Ви по томе памтите тај пут?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па не знам, не могу да се сетим.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Шта је рецимо ненормално кад се путује ноћу возилима?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па да смо путовали под војним светлима.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Под угашеним светлима?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: А зашто смо путовали под угашеним светлима?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па због могућности да будемо нападнути са стране Муслимана.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро. Споменуо је у свом исказу да је између међу осталима и Срђан Манојловић био у саставу обезбеђења?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, повремено, да није стално, али да је повремено био.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, добро сам чуо. Тврдите да је он био у саставу обезбеђења, јел тако?
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите, обезбеђење команданта, јел тако, да прецизно постављамо питање? Ви сте рекли да је понекад он био, да није стално?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја сам рекао да је понекад ишао са командантом, а да ли сам рекао да је био у обезбеђењу, то мислим да нисам.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја сам Вас питала, Ви сте рекли да је понекада био?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Понекада да је ишао са командантом.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Али то јутро по маљутке, како сте рекли, ишло се за Јахорину?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па тако ми је Манојловић рекао да иду на Јахорину по неке маљутке.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ђура Милеуснић, Манојловић Срђан, командант и Јаша?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро. Да ли је нормално да по тим ризичним, под том ризичном терену командант иде без обезбеђења?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: То ја не знам.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро, везано за касету. Колико сте је пута погледали снимак егзекуције, углавном све што је везано за заробљенике?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не разумем.
- ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте више, Ви сте рекли да сте видели само то на «Б92», па из тога произилази једанпут да је погледао? Да ли сте после можда погледали касету неку са комплетном егзекуцијом?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.
- ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, само једанпут?
- ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На питање госпође председавајуће, да ли неко разговара са заробљеницима, Ви сте као из стопа рекли тада нисте били ту, како знате да се уопште неко разговарао и да баш тада нисте били ту?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја нисам рекао да се разговарало с њима.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, рекли сте «тада нисам био ту».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја сам питала да ли, али мислим да није то у том смислу био одговор. Добро, немојте колега, па ту сам ја. Није он то више тако као да се претпостављало да зна да је разговарао па он није тад ту, више сам схватила да он о томе не зна па и ако је било разговора он није ни присуствовао, у том неком смислу сам ја схватила више да је, јер је евидентно да он заиста није био ту један одређени временски период.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Толико. Још само коментар ако може?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је Медић Бранислав «Зекан» лоше научен шта треба данас да изјави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду хвала Вам. Можете се вратити.

Замолићемо Медић Александра да приступи. Изволите господине Медићу станите. Добар дан.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас сам позвала пошто малопре сте чули комплетну одбрану опт. Медић Бранислава, затим сте чули и предочила сам сад оне делове где се суштински ваши искази разликују, па бих Вас сада питала да ли имате нешто да питате опт. Медић Бранислава, да ли имате неки коментар да кажете на његову одбрану или било шта слично?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ево ја имам прво интервенцију у вези моје изјаве о.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало колеге, ово су битне ствари, извињавам се, веома је важно ово што сад говори.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја имам интервенцију у вези изјаве о Браниславовом пуцању. Ја знам добро шта сам рекао и шта пише код мене у транскрипту. На питање брањеника Медић Бранислава да ли сам видео да Медић Бранислав пуца у заробљенике, ја сам изјавио да видим где држи пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако смо и рекли.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: А Ви сте рекли да сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, погрешно сте схватили. Ја сам рекла у оном делу где држи пушку, то сте рекли на ливади, али кад се долази до куће, ево ја ћу Вам прочитати:

Опт. Медић Александар. «Да ли је пуцао неко од њих, да ли сте Ви видели неког», ја Вас питам, а Ви кажете «колико ја видим мислим да онда унутар прилази Медић Бранислав и Давидовић да пуцају, али већ у мртве заробљенике».

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Е тако је, то сам изјавио и то сам изјавио на основу видео снимка, не на основу мојих сећања, већ код истражног судије Милана Дилпарића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте тако рекли. Рекли сте да се ваша сећања углавном. Немојте сад да мењате, нећемо сада мењати одбрану, нећете на сваком претресу променити одбрану. Нисте тако рекли. Ја сам Вас више пута питала, да ли Ваша

сећања одговарају снимку, а Ви сте рекли у суштини да одговара. Значи, нисте уопште постављали у сумњу ово. Ако Ви мењате одбрану, то ћемо оставити за други пут да Ви мењате. Сада само коментар на одбрану присутног оптуженог да не идемо у ширину. Не таман посла, ја само хоћу да кажем, да ако ће да мења, немојте молим вас.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Само моменат. Овде он не мења одбрану, овде он само неке ствари појашњава, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега, нећемо уопште овако да разговарамо. Имао право у сваком моменту да промени одбрану, ја ћу му дозволити, није спорно уопште, али ја сад на оно што имам у транскрипту ја вам само читам и предочавам.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Само моменат. Он овде уопште не мења своју одбрану и овде није реч о њему, он овде прича о Медић Браниславу, значи овде није реч о његовој одговорности, он не мења у том делу ништа своје, он само овде појашњава око Бранислава, он је овде више сведок него окривљени, око Бранислава то што он сада говори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега. Ја се са тим не слажем. Он је у оквиру своје одбране изнео шта је изнео у вези свих оптужених. Према томе, све то се зове његова одбрана, није битно у ком делу, а што се тиче могућности заиста да било шта каже ја никада нећу му то забранити. Ја сам му то сад прочитала шта је рекао директно из транскрипта прочитано. Ви сви то имате 36. страна ево можете сви да нађете у доњем делу трећем, да кажем делу, само сам то прочитала и питам да ли у односу на то шта каже и ништа друго.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја врло добро знам ко је пуцао у заробљенике у викендици и то сам рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел остаје при овоме што сте сад рекли?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да. Знам да кад је адв. Јеврић поставио питање, а добро се сећам, да ли сам ја видео да Медић Бранислав пуца у заробљенике, ја сам рекао да нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачно, па то није ни спорно ниједног момента, то нисам Вам ни рекла. Да ли имате неки коментар на његову ову сад одбрану коју сте чули?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па немам коментар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате нешто да га питате?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Једино питање да ли је логично да иде командант обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо и мало пре имали. Шта Ви кажете, јел можете да одговорите, јер сте рекли да командант одлази на једну страну, а обезбеђење на другу, што заиста је логично питање?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па гледајте, ја ту не могу да дам осуду ни да коментаришем то, јел не знам. То је његова воља да ли може да иде, да ли не може.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви не знате и то је Ваш одговор, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још нешто желите?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да ли се сећа да је Момић Милорад имао неких примедби на моје непуцање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате да је Момић Милорад с Вама нешто после говорио или дао неке примедбе и да је некога критиковао, јел тако?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да се не изражавам вулгарно, за Александра је говорио да сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слободно се Ви изражавајте, ми то све смо чули сто пута.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Па добро да је «П» и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците шта је рекао, нема везе, свака реч која је употребљена морате рећи, то ништа не значи нама.

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Да је пичка што није пуцао и тако то да су га зафркавали Момић највише.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је важан део.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не бих имао више. Ја мислим да ћемо разјаснити и у оним предоченим исказима код Милана Дилпарића кад ме је испитивао господин Милан Дилпарић ко је ово, ко је ово, ја сам показивао на основу снимка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, о томе ћемо доћи у некој даљој фази.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Госпођо, не мењам изјаву и ја стојим иза истине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Хвала и вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете се вратити. Што се тиче Вуков Александра ту нема неких посебних. Ја не знам да ли желите Ви можда ипак да. Изволите дођите. Пошто се Ви нисте ту видели у том делу терена, али ако нешто има. Добар дан господине Вуков, изволите, желите нешто да кажете, да питате?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ништа никакво питање немам, могу само да искоментаришем. Конкретно на причу немам неки коментар, осим могу само да искоментаришем да ја било какву причу његову и прво-оптуженог, чекам шест и по месеци не би ли се моја позиција у свему томе разјаснила. Пето-оптужени је такође дотакао тему дисциплине у самој јединици, на то би се осврнуо и у исказу прво-оптуженог да нисам био припадник јединице, стекао бих утисак да смо се налазили на некој самоуправној заједници у најмању руку са гласачким кутијама. Свако ко је прошао поред касарне, а не био припадник војске зна колико је демократије имала у војној формацији. Још једна ствар из исказа, ако ми дозволите, Медић Слободана мислим да коментаришем у целини, у том контексту је говорио о мојој самоиницијативности. Ја могу да протумачим само као посредно, евентуално пребацивање одговорности, али међутим, господин Левајац је на то реаговао, тако да нема потребе да коментаришем то, обрадили сте ту тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то смо и предочили Вама прошли пут шта је он рекао у смислу те организације, командовање и све.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Затим, постоје две грешке у транскрипту моје изјаве, на 24. страни у контексту не могу дословно да вам кажем, треба да пише да сам ја рекао да се продужи напред да се види да ли је следовање, а у транскрипту пише да је мени речено, да ли је мој лапсус у питању или дактилографска грешка небитно, углавном треба да се преправи и на 37. страни број војне поште који смо имали – у транскрипту пише 9181/19 како би требало да стоји 9189/19.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо да исправимо свакако. То је битан податак.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Што се тиче тога толико. Хтео бих још једну битну ствар везано за сведочење Стопарић Горана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, то не можемо сад у овом моменту. Нисмо још ушли у доказни поступак. Мислите уопште на могућност сведочења а не о његовом исказу? Да изволите?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Од кад се то сведоци питају да ли јоће да дођу. У нашем правосуђу се приводе и по сили закона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, овде се ради о сведоцима који имају посебан један статус. Ми смо потписали Закон о сарадњи с Хашким Трибуналом и по том закону имамо обавезе да преузимамо све одредбе њихових конвенција, обзиром да то право, односно да међународно право има јаче дејство од националног права и по нашем Уставу српском и по Уставној повељи члан мислим 18, ми имамо обавезу да то испоштујемо. Значи, уколико они имају посебан статус тамо ми га апсолутно морамо испоштовати, јер смо ми се на то обавезали.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Постоји једна много битна ствар за моју одбрану, значи, дискусија где се шта налази на карти. Ја не знам како ћемо ми видео линком да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ћемо све да видимо у току поступка. Прво ћемо сада да ви добијете сви карте, па да утврдимо локацију која је вама интересантна. Карта је велика, значи, ја сам хтела и Вас питати, између осталог, прво-оптуженог и Вас пошто Ви имате то да кажем, искуство на терену. То ћемо урадити сутра па ћемо евентуално у том делу да се изјасните.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Пошто је веома битно да се усагласимо где се шта налази, не знам да ли ћемо бити у могућности то видео линком. Још једна техничка ствар, на карти не морате читав размер – потез од села Годиња до Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево погледајте Ви пошто се Ви разумете најбоље. Покажите нам Ви па тај део, мада ја не знам како адвокати мисле? Мислим да видимо тај део који је суштински, него не знам да ли можда адвокати неће се сложити са тим да се део карте фотокопира, мислим да то не би било? Па зато мислим, можда ви нећете бити сагласни па да онда.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да само доња половина карте је сасвим довољна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само уколико се сложе с тим браниоци, ја то не бих прихватала док.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Верујте, да ту карту од оптужених не познаје нико боље од мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, потпуно верујем и зато сам највише ту карту и донела, у ствари набавила да се изјасните.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Само доњу половину карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се слажете браниоци, пуномоћници, тужилац? Доња половина карте да се фотокопира да нема потребе, јел у реду? Онда ћемо тако и урадити и свима ће бити то достављено.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Небитно, може и тако, али мислим да неће, пошто међу оптуженима ја најбоље по свему судећи најбоље баратам хронолошки када се шта дешавало, има неких одступања, неки небитни, али мислим да ћемо у даљем току поступка све врло лако утврдити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо данас урадити и ви ћете ујутру добити карте. Да ли имате још нешто да изјавите?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, ништа. Толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ја ћу Вас замолити, Медићу хоћете да се вратите овде на ово место. Пошто сте чули ове коментаре од оптужених претходно саслушаних, да ли имате Ви нешто да кажете сад на све ово што сте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате ништа да кажете? Хвала Вам. Можете сести. Ви ћете сад бити присутни обзиром да смо саслушали Вас.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Окривљени, задњи окривљени Медић Бранислав је рекао, по мом мишљењу, два или три нова детаља о којима се нису изјашњавали остали окривљени, а по мом мишљењу требало би, па у том смислу сам ја хтео да питам нарочито Медића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите нешто, пошто сте сви добили транскрипте, а прошли пут је била доста јака реакција кад сам ја предложила да се изврши суочење после саслушања. Јесте ли сагласни да то сутра обавимо, пошто ћете до сутра имати све комплетно. Нећете имати данашње транскрипте јер је то немогуће, али знате сад за овог једног шта су разлике. Ја сам мислила за сутра да обавимо суочење између оптужених и молим Вас Петрашевић Перо хоћете још једном да дођете само нешто да Вас питам.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Да покушам да објасним. Мој брањеник је у фази истраге дао свој исказ, Ви сте наравно сагласно одредбама Законика о кривичном поступку тај исказ прочитали на главном претресу, што је на концу exlegija обавеза. Мој брањеник ће дати свој исказ, али нисмо били у погледу могућности да на један систематичан начин приступимо одбрани јер смо на главном претресу по први пут чули одбрану прво-оптуженог и одбрану пето-оптуженог. Једини разлози, дакле, једини разлози су што нисмо на главном претресу дали исказ је немогућност да имамо транскрипте исказа прво и пето-оптуженог да бисмо детаљно могли да се изјаснимо и на тај начин дамо допринос правилном и потпуном утврђивању правнорелевантног чињеничног стања и одбрана је ту апсолутно следила опредељење друго-оптуженог да хоће о целој ствари да казује истину и само истину. То је његово опредељење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Ја ћу вас у контексту овога што је већ рекао бранилац питати, да ли Ви желите, пошто су сви до сада дали одбране, да сутра дате одбрану или не, да би знали да планирамо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, ако добијемо на време транскрипте следећи пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сутра нећете добити свакако, него само да би знали због неке хронологије нашег и временског простора суђења. Значи, Ви у овом моменту још не желите да изнесете одбрану, јел тако? Добро, ништа, хвала Вам. Пошто смо ово чули за сутра ћемо да суочимо оптужене, да видимо шта је све разлика у њиховим исказима, да ли још евентуално неко има нешто да примети и да каже и с тиме ћемо завршити с одбранама, обзиром да смо за 25. и 26. се договорили и заказали саслушање породице и чланова, значи оштећених у својству сведока и на тај начин ћемо у ствари кренути са доказним поступком. То је што се тиче неког плана.

Знате само још да вас само, ево управо су ми то за време ове паузе донели. Каже овако извештај о статусу и остало за ратног војног инвалида Вуков Александра – «Извештавамо вас» и ово ћете добити, само ћу вас ја на време одмах обавестити, «да је Вуков Александар», па са подацима, «признат за ратног војног инвалида прве групе са сто посто инвалидитета по основу рањавања које је задобио 25.08.2005. године у реону село Ђелетовци као припадник војне поште 9188/19 Ђелетовци, специјална јединица "Шкорпиони" извршавајући борбени задатак. Поред наведеног права иманованом је признато и право на додатак за негу и помоћ другог степена и ортопедски додатак првог степена. Наведена права призната су му решењем Општине Бачка Паланка бр.--- од 24.02.1998. године. Наведена права му припадају

од 01. децембра 1997. Поред наведених права именовани користи накнаду за време незапослености. Сва права призната су у складу са одредбама Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, Службени лист. Овај орган управе нема сазнања да ли именовани користи инвалидску пензију. Војна инвалиднина, додатак за негу и ортопедски додатак, те накнаду за време незапослености исплаћује се именованом из буџета Републике Србије у складу са одредбама поменутог закона. Других података о именованом немамо».

Према томе, добили смо ово обавештење, па сам хтела да одмах знате, а Ви ћете то сутра добити заједно и с овим картама. Уколико нема ништа друго, за данас ћемо прекинути.

Заказано је у судници бр. 4. Ја ћу да видим да ли колега суди, ако не суди било би заиста одговарајуће овде. А не суди, он је данас одложио. Онда ћемо почети у четворци пошто немамо других могућности, па ћемо да видимо евентуално да после паузе.

**Суд доноси**

## **Р Е Ш Е Њ Е**

**Да се данашњи главни претрес прекине због протеча радног времена, а следећи се наставља 24. јануара 2006. године у 9,30 часова, у судници бр. 4.**

**Довршено.**

**ЗАПИСНИЧАР**

**ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА**